

F

Εργασία στα ατομικά και συνταγματικά δικαιώματα προς τον καθηγητή του τμήματος νομικής στο πανεπιστήμιο Αθηνών **Α. Δημητρόπουλο** και τον λέκτορα **Σπ. Βλαχόπουλο**

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τμήμα νομικής
Μπογιατζής Λεωνίδα
Αρ. μητρώου 1340200300314

Συνταγματικά δικαιώματα και Ευρωπαϊκό Σύνταγμα

Εισαγωγή

Η παρακάτω εργασία αποτελεί μια μελέτη σχετικά με το πώς λειτουργεί το ευρωπαϊκό σύνταγμα, τα μέρη που το αποτελούν και τα δικαιώματα που αντλούν οι ευρωπαίοι πολίτες υπό την ισχύ του. Η μέθοδος που ακολουθείται είναι η ανάλυση των τεσσάρων μερών του για να φανεί η οργάνωση του ευρωπαϊκού συντάγματος, η χρησιμότητα και η σημασία του για την ενωμένη Ευρώπη, καθώς και τα συνταγματικά δικαιώματα που κατοχυρώνονται σε αυτά τα μέρη.

Όπως επισημαίνει και ο **Bertie Ahern TD, Taoiseach**¹ 'Το σύνταγμα θα αντικαταστήσει τις υπάρχουσες Συνθήκες της Ε.Ε. Καθορίζει τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, τι κάνει και πώς λειτουργεί. Ξεκαθαρίζει τη δύναμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και την εξουσία κάθε κράτους μέλους ανεξάρτητα. Κάνει διάφορες σημαντικές αλλαγές που θα βοηθήσουν την Ε.Ε της οποίας τα μέλη αυξάνουν συνεχώς να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα και αποδοτικά στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της εποχής μας - όπως η πάλη του διασυννοριακού εγκλήματος και η προώθηση μιας δυναμικότερης ευρωπαϊκής οικονομίας. Δίνει έναν μεγαλύτερο ρόλο στα Κοινοβούλια, εθνικό και ευρωπαϊκό.

Μέσω του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων, το σύνταγμα θα ενισχύσει σημαντικά την προστασία των μεμονωμένων δικαιωμάτων στη λειτουργία των ευρωπαϊκών οργάνων και στην εφαρμογή του ευρωπαϊκού νόμου. Το σύνταγμα απλοποιεί και διευκρινίζει τις υπάρχουσες ρυθμίσεις. Εντούτοις δεν προβαίνει σε καμία θεμελιώδη αλλαγή της φύσης και της δομής της Ε.Ε. Ένωσης, ή της σχέσης μεταξύ του και των κρατών μελών της. Μετά από την υπογραφή του συντάγματος στη Ρώμη στις 29 Οκτωβρίου 2004, υπάρχει μια διετής περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας πρόκειται να επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη. Σε εύθετο χρόνο θα υπάρξει ένα δημοψήφισμα στην Ιρλανδία. Αλλά νωρίτερα η κυβέρνηση θέλει να δει, και θα εργαστεί για να ενθαρρύνει, η πληρέστερη πιθανή συζήτηση. Πιστεύουμε ότι, όσο περισσότεροι άνθρωποι ξέρουν για το ευρωπαϊκό σύνταγμα, τόσο πιο σαφώς θα δουν τα οφέλη του.'

Dermot Ahern TD, Minister for Foreign Affairs²

Όπως το Taoiseach λέει στην εισαγωγή του, η κυβέρνηση θέλει να δει την πληρέστερη πιθανή εθνική συζήτηση σχετικά με το ευρωπαϊκό σύνταγμα. Το Ευρωπαϊκό σύνταγμα ανήκει τελικά όχι στις κυβερνήσεις ή τα Κοινοβούλια αλλά στους ευρωπαίους πολίτες. Είναι σημαντικό να το καταλαβαίνουν και να γίνει ιδιοκτησία τους. Η έναρξη ισχύος του ευρωπαϊκού συντάγματος απαιτεί την επικύρωσή της από όλα τα κράτη μέλη.'

¹ Irish Department of Foreign Affairs, Explanatory Paper on the Constitutional Treaty, October 2004.

² Irish Parliament, Committee on European Affairs, Ratification of the EU Constitutional Treaty

F

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το Υπόβαθρο

Η ευρωπαϊκή συνθήκη

Πρόλογος

ΜΕΡΟΣ I Η Ένωση, οι αξίες και οι στόχοι του

Θεμελιώδεις δικαιώματα και υπηκοότητα

Οι αρμοδιότητες

Τα Όργανα της ένωσης

Η άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ε.Ε

Η εξωτερική δράση

Τομέας της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης

Πρόταση Αλληλεγγύης

Η δημοκρατική ζωή της Ένωσης

Οι πόροι χρηματοδότησης

Ιδιότητα μέλους

ΜΕΡΟΣ II Ο χάρτης της ένωσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων

ΜΕΡΟΣ III Πολιτική και η εφαρμογή της

ΜΕΡΟΣ IV Γενικές και τελικές διατάξεις της Ένωσης

Πρωτόκολλα και Αποφάσεις

Γλωσσάριο

Βασικά Συμπεράσματα

Περίληψη

Βιβλιογραφία

Το Υπόβαθρο

Στη συνεδρίασή του τον Δεκέμβριο του 2001, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέτασε τις προκλήσεις που απασχολούν την Ευρωπαϊκή Ένωση - ειδικά εκείνες που τέθηκαν από τη διεύρυνση και το μεταβαλλόμενο διεθνές επίπεδο. Συμφώνησε ότι υπήρχε μια ανάγκη για μια ευρεία συζήτηση σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης, που περιλαμβάνει εάν η Ένωση χρειάζεται ένα νέο σύνταγμα, ή ένα βασικό σύνολο κανόνων, για να το εξοπλίσει για το μέλλον. Καθιέρωσε μια ευρωπαϊκή Συνθήκη για να εξετάσει και να υποβάλει έκθεση σχετικά με αυτά τα ζητήματα. Ειδικότερα, η Συνθήκη κλήθηκε να εξετάσει πώς να φέρει την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες της, πώς να εξασφαλίσει ότι μπορεί να διαδραματίσει έναν θετικό ρόλο στο διεθνές στάδιο, και πώς η οργάνωσή της μπορεί να βελτιωθεί και να είναι όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη. Μετά από την εργασία 17 μηνών, η Συνθήκη παρουσίασε ένα ευρωπαϊκό σύνταγμα σχεδίων στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2003. Σύστησε ότι το νέο σύνταγμα πρέπει να αντικαταστήσει τις υπάρχουσες Συνθήκες της Ε.Ε. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλωσόρισε το σχέδιο της Συνθήκης και είπε ότι αντιπροσώπευσε μια καλή βάση για την εργασία μιας διακυβερνητικής διάσκεψης (Δ.Δ) στην οποία οι κυβερνήσεις θα επιδίωκαν να επιτύχουν τη συμφωνία για το τελικό κείμενο του συντάγματος. Η Δ.Δ συγκέντρωσε τις κυβερνήσεις των 15 υπαρχόντων κρατών μελών και των 10 χωρών που έγιναν κράτη μέλη την 1 Μαΐου 2004. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμμετείχε στις εργασίες της Δ.Δ και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εμπλάκηκε επίσης. Οι τρεις χώρες που επιδιώκουν να προσχωρήσουν στην Ένωση - Ρουμανία, Βουλγαρία και Τουρκία - επίσης συμμετείχαν στις συνεδριάσεις ως παρατηρητές. Η εργασία της Δ.Δ άρχισε κάτω από την ιταλική προεδρία τον Οκτώβριο του 2003. Αν και σημαντική πρόοδος σημειώθηκε σε μια σειρά των ζητημάτων, δεν αποδείχθηκε εφικτό να καταλήξουν σε κάποιο συμπέρασμα οι διαπραγματεύσεις τον Δεκέμβριο του 2003. Έπεσε έπειτα στην ιρλανδική προεδρία το πρώτο εξάμηνο του 2004 για να συνεχίσει τις εργασίες για αυτό το θέμα. Οι διαπραγματεύσεις ξανάρχισαν το Μάρτη 2004 και κατέληξαν σε συμφωνία στις 18 Ιουνίου, υπό την προεδρία του Taoiseach. Η "Συνθήκη για την ίδρυση ενός συντάγματος για την Ευρώπη", υπογεγραμμένη στη Ρώμη στις 29 Οκτωβρίου 2004, πρέπει να επικυρωθεί και από τα 25 κράτη μέλη, σύμφωνα με τις συνταγματικές απαιτήσεις τους, για να τεθεί σε ισχύ. Τα κράτη μέλη έχουν τεθεί μια προβλεπόμενη ημερομηνία τον Νοεμβρίου του 2006 το αργότερο για την επικύρωση. Μερικά κράτη μέλη θα επικυρώσουν μετά από ένα δημοψήφισμα, άλλα θα κάνουν έτσι μετά από μια κοινοβουλευτική διαδικασία. Στο χρόνο του γραψίματος, τα δημοψηφίσματα φαίνονταν σίγουρα, ή ιδιαίτερα πιθανά, σε ένδεκα κράτη μέλη: Ιρλανδία, Βέλγιο, οι Κάτω Χώρες, Λουξεμβούργο, Δανία, Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο, Πορτογαλία, Ισπανία, Πολωνία και η Τσεχία. Περισσότερες χώρες μπορούν να αποφασίσουν να κρατήσουν τα δημοψηφίσματα σε εύθετο χρόνο.

Η ευρωπαϊκή συνθήκη

Η ευρωπαϊκή Συνθήκη συγκέντρωσε:

15 αντιπροσώπους των αρχηγών κράτους ή της κυβέρνησης των κρατών μελών (1 από κάθε κράτος μέλος);

F

13 αντιπροσώπους των αρχηγών κράτους ή της κυβέρνησης των χωρών που επιδιώκουν να προσχωρήσει στην Ένωση (1 κάθε από τις δέκα χώρες που έγιναν κράτη μέλη σε Μάιος το 2004 και 1 κάθε από τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία και την Τουρκία);

30 αντιπροσώπους των εθνικών Κοινοβουλίων των κρατών μελών;

26 αντιπροσώπους των εθνικών Κοινοβουλίων των χωρών που επιδιώκουν να προσχωρήσει στην Ένωση; 16 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου;

2 αντιπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Τα συμβουλευτικά όργανα της ένωσης, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των περιοχών, μαζί με τα συνδικάτα και τις επιχειρησιακές οργανώσεις, που παρακολουθούνται σε μια ικανότητα παρατηρητών. Κάτω από τη διαχείριση του Προέδρου της, του Valéry Giscard d'Estaing, των αντιπροέδρων της, του Giuliano Amato και Jean-Luc Dehaene, και του δέκα τρεις-μέλους της Praesidium, η Συνθήκη απασχολήθηκε σε πάνω από 17 μήνες. Τα ζητήματα συζητήθηκαν στις ομάδες εργασίας, τους κύκλους συζήτησης και τις ολομέλειες. Όλες οι ολομέλειες πραγματοποιήθηκαν στο κοινό. Τα κείμενα ήταν προηγμένα, συζητημένα και τροποποιημένα. Σε όλα τα πρακτικά της, καταβλήθηκαν προσπάθειες να φέρουν τη μέγιστη πιθανή δημόσια προσοχή στην εργασία της, που περιλαμβάνει μέσω της δημοσίευσης των όλων εγγράφων και των εγγράφων της σχετικά με το διαδίκτυο. Η εργασία της επίσης συζητήθηκε ευρέως, συμπεριλαμβανών στο Oireachtas και το εθνικό φόρουμ στην Ευρώπη. Η κυβέρνηση αντιπροσωπεύθηκε στη Συνθήκη αρχικά από τον κ. Ray MacSharry και στη συνέχεια από τον τότε Υπουργό του κράτους για τις ευρωπαϊκές υποθέσεις, τον κ. Dick Roche TD, και τον εναλλάσσομαι κ. τους Bobby McDonagh του τμήματος εξωτερικών υποθέσεων. Το Oireachtas αντιπροσωπεύθηκε από τον αναπληρωτή John Bruton (που ήταν μέλος του Praesidium της Συνθήκης), ο κ. Proinsias de Rossa MEP και το αναπληρωτής ελαφρύ κτύπημα Carey και John Gormley εναλλαγών τους.

Το ευρωπαϊκό σύνταγμα

Το επίσημο όνομα του ευρωπαϊκού συντάγματος είναι " η Συνθήκη για την ίδρυση ενός συντάγματος για την Ευρώπη". Όπως τους όλους προκατόχους του, το έγγραφο είναι μια διεθνής Συνθήκη μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης. Το κείμενό του έπρεπε να συμφωνηθεί ομόφωνα από τις κυβερνήσεις τους. Προτού να μπορέσει να τεθεί σε ισχύ, πρέπει να υπογραφεί και να επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη. Εντούτοις, το έγγραφο είναι γνωστό ως ευρωπαϊκό σύνταγμα, όπως το σύνταγμα οποιασδήποτε οργάνωσης, καθώς αυτό καθορίζει τους βασικούς κανόνες και τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν αντικαθιστά τα εθνικά συντάγματα των κρατών μελών. Μάλλον κυβερνά εκείνες τις περιοχές στις οποίες ο ευρωπαϊκός νόμος ισχύει. Το ευρωπαϊκό σύνταγμα είναι διαιρεμένο σε τέσσερα κύρια μέρη, προηγούμενο από έναν πρόλογο και ακολουθούμενο από τα πρωτόκολλα. Κάθε μέρος προσδιορίζεται από έναν ρωμαϊκό αριθμό (I, II, III και IV). Αυτός ο αριθμός χρησιμοποιείται έπειτα για να προσδιορίσει τα άρθρα που βρίσκονται σε εκείνο το μέρος. Κατά συνέπεια το πρώτο άρθρο του μέρους πρώτο είναι άρθρο I-1 και το τελευταίο άρθρο του μέρους τέσσερα είναι άρθρο IV- 448. Το πρώτο μέρος είναι το συνταγματικό. Περιέχει 60 άρθρα και καθορίζει τι η Ένωση είναι, τι οι στόχοι και οι τιμές του είναι, τι που, πώς νομοθετεί και τι τα όργανα του είναι. Το δεύτερο μέρος περιέχει το χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Το τρίτο μέρος καθορίζει τη λεπτομέρεια των διάφορων πολιτικών περιοχών στις οποίες η Ένωση αναπτύσσει δραστηριότητες. Περιέχει επίσης τις λεπτομερείς διαδικασίες που ισχύουν στην οικονομική διαχείριση της Ένωσης και στα όργανα του. Το τέταρτο μέρος περιέχει αυτό που είναι γνωστό ως γενικές και τελικές διατάξεις. Καθορίζει πώς οι προηγούμενες Συνθήκες πρόκειται να ακυρωθούν, πώς το νέο σύνταγμα μπορεί να τεθεί σε ισχύ και πώς μπορεί να τροποποιηθεί στο μέλλον. Δηλώνει επίσης τις γλώσσες στις οποίες το κείμενο θα είναι αυθεντικό ή νόμιμα επιτακτικό. Αυτοί περιλαμβάνουν τα ιρλανδικά. Τα πρώτα τέσσερα μέρη ακολουθούνται από τα πρωτόκολλα που συνδέονται με το νέο σύνταγμα. Μερικά από αυτά περιέχουν τις νέες ή τροποποιημένες διατάξεις - παραδείγματος χάριν στο ρόλο των εθνικών Κοινοβουλίων και στην εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας - αλλά κυρίως περιέχουν τα πρωτόκολλα που συνδέονται με τις υπάρχουσες Συνθήκες - παραδείγματος χάριν το πρωτόκολλο σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου της 40.3.3 του ιρλανδικού συντάγματος (δικαίωμα του αγέννητου στη ζωή).

Ο πρόλογος

Το ευρωπαϊκό σύνταγμα ανοίγει με έναν σύντομο πρόλογο, υπενθυμίζοντας τη "πολιτιστική, θρησκευτική και κληρονομιά ανθρωπιστών της Ευρώπης" από την οποία έχει αναπτύξει "τις καθολικές τιμές των απαραβίαστων και αναφαίρετων δικαιωμάτων του ανθρώπινου προσώπου, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας και του κράτους δικαίου". Ο πρόλογος δηλώνει ότι η Ευρώπη "επανασυνδέεται μετά από την πικρή εμπειρία" και "σκοπεύει να συνεχίσει την πορεία του πολιτισμού, της προόδου και της ευημερίας για το αγαθό όλων των κατοίκων του". Ενώ παραμένει "υπερήφανη των εθνικών ταυτοτήτων και της ιστορίας της, συνεχίζει, "οι λαοί της Ευρώπης είναι αποφασισμένοι να ξεπεράσουν τα προηγούμενα τμήματά τους και, ενωμένοι πάντα περισσότερο, να σφυρηλατήσουν ένα κοινό πεπρωμένο". Σε όλο το Συνέδριο και τη Δ.Δ πολλοί, συμπεριλαμβανομένης της κυβέρνησης, υποστήριξαν ότι ο πρόλογος να είναι ένα κατάλληλο σημείο στο οποίο να κάνει μια αναφορά είτε άμεσα στο Θεό είτε στο Χριστιανό της Ευρώπης, σε σχέση με τη θρησκευτική κληρονομιά. Άλλοι, εντούτοις, εθεώρησαν ότι ο πρόλογος πρέπει να είναι κοσμικός, και ότι μια τέτοια αναφορά θα μπορούσε να είναι διαχωριστική σε μια όλο και περισσότερο πολυπολιτισμική Ευρώπη. Οι αποφάσεις της Δ.Δ πρόβλεψαν την ομόφωνη υποστήριξη όλων των κρατών μελών. Στο τέλος, δεν αποδείχθηκε πιθανό να βρεθεί η συναίνεση στο θέμα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ³

Τα αρχικά άρθρα του συντάγματος περιγράφουν την Ένωση, τις τιμές και τους στόχους του. Το πρώτο άρθρο κάνει μια σαφή δήλωση ότι η Ένωση είναι ένα "στο οποίο τα κράτη μέλη παρέχουν τις ειδικότητες για να επιτύχουν τους στόχους που έχουν από κοινού". Οι τιμές της ένωσης είναι σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

ΑΡΘΡΟ 1-2: Οι Αξίες της Ε.ΕΝΩΣΗΣ

"Η Ε.Ένωση ιδρύεται στις Αξίες του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των προσώπων που ανήκουν στις μειονότητες. Αυτές οι τιμές είναι κοινές για τα κράτη μέλη σε μια κοινωνία στην οποία ο πλουραλισμός, η μη-διάκριση, η ανοχή, η δικαιοσύνη, η αλληλεγγύη και η ισότητα μεταξύ των γυναικών και των ανδρών επικρατούν".

Οι στόχοι της ένωσης περιλαμβάνουν την προώθηση της ειρήνης και την ευημερία των λαών του. Θα λειτουργήσει για τη βιώσιμη ανάπτυξη, βασισμένη στην ισορροπημένη οικονομική ανάπτυξη και τη σταθερότητα τιμών, μια ιδιαίτερα ανταγωνιστική και κοινωνική οικονομία της αγοράς, στοχεύοντας στην πλήρη απασχόληση και την κοινωνική πρόοδο και με ένα υψηλό επίπεδο προστασίας καθώς και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος. Η Ε.Ένωση θα καταπολεμήσει τον κοινωνικό αποκλεισμό και θα προωθήσει την κοινωνική δικαιοσύνη. Θα σεβαστεί την πλούσιες πολιτιστικές και γλωσσικές ποικιλομορφία και την προστασία του και θα ενισχύσει την πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης. Στις σχέσεις της με τον ευρύτερο κόσμο, η Ε.Ένωση θα συμβάλει στην ειρήνη, την ασφάλεια, τη βιώσιμη ανάπτυξη της γης, την αλληλεγγύη και τον αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ των λαών, του ελεύθερου και δίκαιου εμπορίου, της εξόντωσης της ένδειας, της προστασίας των ανθρώπινων δικαιωμάτων και της ακριβούς τήρησης του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του σεβασμού των αρχών του χάρτη των Η.Ε. Αυτά τα άρθρα, που έθεσαν τον τόνο για την εργασία της ένωσης, συζητήθηκαν εκτενώς στη Συνθήκη. Μερικές ρυθμίσεις έγιναν στη Δ.Δ, συμπεριλαμβανομένης της προσθήκης της αναφοράς στην ισότητα μεταξύ των γυναικών και των ανδρών στο άρθρο 1-2. Βρίσκουν μια μέση λύση μεταξύ των οικονομικών και κοινωνικών διαστάσεων. Η διατύπωση στις εξωτερικές σχέσεις, που απεικονίζουν τα κείμενα που υποβάλλονται από την Ιρλανδία, περιλαμβάνει, κατάλληλα, την αναφορά στην κεντρική σημασία των Ηνωμένων Εθνών. Οι τέσσερις ελευθερίες (κυκλοφορία των προσώπων, των εμπορευμάτων, των υπηρεσιών και του κεφαλαίου) που έχουν υποστηρίξει την ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς είναι εγγυημένη στο άρθρο 1-4. Η διάκριση λόγω της υπηκοότητας αποκλείεται. Το σύνταγμα περιγράφει έπειτα τη σχέση μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών του. Δηλώνει ότι η Ένωση θα σεβαστεί την ισότητα των κρατών μελών πριν από το σύνταγμα, καθώς επίσης και τις εθνικές ταυτότητές τους. Σε αντάλλαγμα, και μετά από την αρχή της πιστής συνεργασίας `", τα κράτη μέλη" θα βοηθήσουν το ένα το άλλο στην εκτέλεση των στόχων που ρέουν από το σύνταγμα". Το άρθρο 1-6 δηλώνει ότι "το σύνταγμα και οι νόμοι που εγκρίνονται από τα όργανα της

³ House of Commons, Research Paper, The Treaty Establishing a Constitution for Europe

F

Ε.ένωσης στην άσκηση των ειδικοτήτων που παρέχονται θα έχουν την πρωτοκαθεδρία σε σχέση με το νόμο των κρατών μελών".

Η πρωτοκαθεδρία του νόμου της Ε.Ε

Η πρωτοκαθεδρία του νόμου της Ε.ένωσης είναι μια πολύ σημαντική αρχή που έχει υπάρξει από ενώπιον της Ιρλανδίας που προσχωρείται στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες το 1973. Είναι βασικό για τη δυνατότητα λειτουργίας της Ε.ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι όταν συνεδριάζουν τα κράτη μέλη για να επιτύχουν κάποια συμφωνία για έναν νόμο, συγκατατίθενται να εφαρμόσουν αυτό που έχουν συμφωνήσει και να δεσμευθούν από τις κρίσεις των δικαστηρίων της ένωσης. Χωρίς αυτήν την παροχή, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να επιλέξουν και να επιλέξουν ποιους νόμους να εφαρμόσουν και όποιους να αγνοήσουν, και η Ε.Ένωση δεν θα ήταν σε θέση να λειτουργήσει. Η πρωτοκαθεδρία του νόμου της Ε.ένωσης, εντούτοις, δεν σημαίνει ότι το ευρωπαϊκό σύνταγμα θα εκτοπίσει τα υπάρχοντα συντάγματα των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένου του Bunreacht NA hÍreann. Το NA hÍreann Bunreacht θα συνεχίσει να είναι το βασικό νομικό έγγραφο του κράτους. Το νέο ευρωπαϊκό σύνταγμα θα είναι το βασικό νομικό κείμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καθορίζει τις δυνάμεις της και πώς μπορεί να τις ασκήσει.

Το σύνταγμα δίνει στην Ε.Ένωση ένα ρητό "νομικό πρόσωπο". Αυτό σημαίνει ότι η Ε.Ένωση μπορεί, παραδείγματος χάριν, να συμμετέχει στις δεσμευτικές διεθνείς συμφωνίες. Όπως η Συνθήκη αποφάσισε να απομακρύνει τη διάκριση μεταξύ της Ένωσης ` "και της Κοινότητας ` " (που πολλοί βρήκαν τη σύγχυση), και για να συγκεντρώσει τις υπάρχουσες Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ένα ενιαίο κείμενο, φάνηκε λογικό να επιτρέψει επίσης ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο. Το κείμενο καθορίζει επίσης τα σύμβολα της Ένωσης - η σημαία (χρυσά αστέρια σε ένα μπλε υπόβαθρο), ο ύμνος (βασισμένος στην ωδή ` Beethoven στη χαρά"), το ρητό ("United στην ποικιλομορφία"), και το νόμισμα (το ευρώ). Επίσης δηλώνει ότι η 9 Μάιου θα γιορταστεί σε όλη την Ένωση ως ημέρα ` Ευρώπη `".

Τα θεμελιώδη δικαιώματα και η υπηκοότητα στην ένωση

Σύμφωνα με τη σύσταση της ευρωπαϊκής Συνθήκης, η Δ.Δ συμφώνησε ότι στη σημασία που η Ε.Ένωση αποδίδει στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων πρέπει να δοθεί η οφειλόμενη προεξοχή στο σύνταγμα. Η Δ.Δ συμφώνησε να περιλάβει το χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων ως πλήρες μέρος του συντάγματος. Αυτό σημαίνει ότι η Ένωση θα υποχρεωθεί για να αναγνωρίσει τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που το σύνταγμα καθορίζει καθορίζει. Για να εξασφαλίσει μια συνεπή προσέγγιση στο θέμα των δικαιωμάτων, η Δ.Δ επίσης συμφώνησε ότι η Ε.Ένωση θα δεχτεί την ευρωπαϊκή Συνθήκη σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το σύνταγμα επαναλαμβάνει ότι "κάθε υπήκοος ενός κράτους μέλους θα είναι πολίτης της Ένωσης", αλλά ότι αυτό "θα είναι πρόσθετο στην εθνική υπηκοότητα και δεν θα την αντικαταστήσει". Οι πολίτες έχουν δικαίωμα να απολαύσουν την ελεύθερη μετακίνηση, να ψηφίσουν και να αντιπροσωπεύσουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τις τοπικές εκλογές, να απολαύσουν τη διπλωματική και προξενική προστασία, να υποβάλουν αίτηση στο Κοινοβούλιο και να απευθυνθούν στον ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή "σε οποιεσδήποτε από τις γλώσσες του συντάγματος" (συμπεριλαμβανομένου των ιρλανδικών).

Οι αρμοδιότητες της Ε.Ε

Η ευρωπαϊκή Συνθήκη κλήθηκε να εξετάσει πώς το θέμα ποιος κάνει τι στην Ευρώπη μπορούσε να γίνει σαφέστερο και πιο προσιτό στους πολίτες. Αυτό δεν ήταν μια άσκηση στην επέκταση των δυνάμεων της Ε.ένωσης, παρά παρουσίαση εκείνων που υπάρχουν ήδη σε περισσότερους απλούς όρους. Υπέβαλε διάφορες σημαντικές συστάσεις που υιοθετήθηκαν από τη Δ.Δ. Για πρώτη φορά, το σύνταγμα καθορίζει τις θεμελιώδεις αρχές που υποστηρίζουν πώς η Ένωση εργάζεται κάτω από σαφείς όρους. Υπο την αρχή Conferral η Ένωση "θα ενεργήσει μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων [δυνάμεις] που παρέχονται σε αυτό από τα κράτη μέλη...Οι αρμοδιότητες που δεν παρέχονται στην Ε.ένωση από το σύνταγμα παραμένουν στα κράτη μέλη". Με άλλα λόγια, εάν τα κράτη μέλη δεν έχουν δώσει στην Ένωση κάποια εξουσία μέσω του συντάγματος, αυτή δεν έχει εκείνη την συγκεκριμένη εξουσία. Η επικουρικότητα απαιτεί την Ένωση να ενεργήσει μόνο εάν κάποιος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί από τα κράτη μέλη, είτε σε εθνικό είτε τοπικό επίπεδο, είτε όπου, λόγω της κλίμακας, μπορεί να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ε.ένωσης. Τα όργανα της ένωσης πρέπει να τηρήσουν αυτόν τον κανόνα. Κάτω από την αρχή της αναλογικότητας, η δράση της Ένωσης δεν μπορεί να υπερβεί "αυτό που είναι απαραίτητο για να επιτύχει τους στόχους του συντάγματος". Το σύνταγμα παρέχει στα εθνικά Κοινοβούλια έναν βασικό ρόλο ώστε να εξασφαλισθεί ότι η αρχή της επικουρικότητας θα υιοθετηθεί πλήρως. Στο μέλλον, θα είναι σε θέση να αναθεωρήσουν τις νομοθετικές προτάσεις που φέρονται προς συζήτηση από την Επιτροπή και, όπου το ένα τρίτο των Κοινοβουλίων των κρατών μελών εκφράζει ανησυχία, η Επιτροπή θα υποχρεώνεται να επανεξετάσει την πρότασή της. Η κυβέρνηση έχει αποδεκτεί τη σαφή δήλωση των αρχών conferral, της επικουρικότητας και της αναλογικότητας και ήταν ενθουσιώδεις υπερασπιστής και υποστηρικτής του ενισχυμένου ρόλου για τα εθνικά Κοινοβούλια στην εξασφάλιση της γενικότερης υιοθεσίας τους.

Οι κατηγορίες αρμοδιοτήτων

Η Δ.Δ συμφώνησε ότι το σύνταγμα πρέπει να οργανώσει τις Αρμοδιότητες της Ε.ένωσης σε διάφορες κατηγορίες. Αυτές είναι: η αποκλειστική εξουσία, όπου η Ένωση έχει το μόνο δικαίωμα να ενεργήσει (παραδείγματος χάριν, κανόνες ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά ή τη νομισματική πολιτική για το ευρώ) κοινή εξουσία, όπου η εξουσία μοιράζεται μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών (παραδείγματος χάριν, γεωργία ή ενέργεια) και περιοχές στις οποίες η Ένωση μπορεί μόνο να λάβει ενισχυτικά ή συντονίζοντας μέτρα (παραδείγματος χάριν, πολιτισμός ή εκπαίδευση). Ο συντονισμός της οικονομικής πολιτικής και η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας παρατίθενται επίσης ως τομείς των αρμοδιοτήτων και εξουσιών της Ε.ένωσης. Οι περιοχές που εμπίπτουν σε κάθε κατηγορία καθορίζονται στα άρθρα 1- 13 έως 1- 17 του συντάγματος. Η λεπτομερής λειτουργία κάθε πολιτικής περιοχής καθορίζεται στο μέρος III του συντάγματος. Όπως σημειώνεται ανωτέρω, το σύνταγμα αντιπροσωπεύει έναν νέο τρόπο οργάνωσης και παρουσίασης των αρμοδιοτήτων της Ε.ένωσης και δεν παρέχει σημαντικές νέες δυνάμεις.

Τα όργανα της Ε.Ε

Οι ρυθμίσεις των οργάνων της Ε.Ένωσης- το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο - συζητήθηκαν εκτενώς και στη Συνθήκη και τη Δ.Δ. Μερικές από τις σχετικές

F

ερωτήσεις - παραδείγματος χάριν, η μελλοντική σύνθεση της Επιτροπής και πώς θα υπολογιστούν οι ψηφοφορίες στο Συμβούλιο των υπουργών - ήταν έντονα ευαίσθητες. Η συμφωνία επιτεύχθηκε μόνο στα τελικά στάδια των διαπραγματεύσεων. Όλες οι κυβερνήσεις θεωρούν ότι η έκβαση είναι ισορροπημένη και έκθεση και πρέπει να εξοπλίσει τα όργανα της ένωσης για να συνεχίσει να λειτουργεί αποδοτικά και αποτελεσματικά στο μέλλον. Σύμφωνα με το σύνταγμα,

(α) η ιδιότητα μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα συνεχίσει να είναι `αντιστρόφως ανάλογο` (δηλ., αναφορικά με το μέγεθος πληθυσμών, τα μεγάλα κράτη θα έχουν λιγότερους και τα μικρότερα κράτη θα έχουν περισσότερους ευρωβουλευτές από ότι ένας ακριβής κανόνας πληθυσμών θα παρείχε). Τα μέλη του Κοινοβουλίου θα έχουν όριο τα 750, με κανένα κράτος μέλος να έχει λιγότερους από 6 ή περισσότερους από 96 ευρωβουλευτές.

(β) Ένας νέος πλήρης απασχόλησης Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα διοριστεί. Ο Πρόεδρος θα υπηρετήσει για μια περίοδο δυόμιση ετών, η οποία είναι ανανεώσιμη. Ο Πρόεδρος θα προεδρεύσει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και θα προετοιμάσει την εργασία του μαζί με τον Πρόεδρο της Επιτροπής. Ο Πρόεδρος θα αντιπροσωπεύσει επίσης την Ε.ένωση στα θέματα εξωτερικής πολιτικής της Ε.ένωσης, χωρίς προκατάληψη ως προς το ρόλο του νέου ξένου Υπουργού της Ε.ένωσης. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν έχει την άδεια για να κρατήσει ένα εθνικό γραφείο στον ίδιο χρόνο.

(γ) Η προεδρία του Συμβουλίου των υπουργών, εκτός από το Συμβούλιο εξωτερικών υποθέσεων (που πρόκειται να προεδρευθεί από τον ξένο Υπουργό ένωσης), θα βρίσκεται υπό την επίβλεψη αντιπροσώπων των κρατών μελών βάσει της ίσης περιστροφής (εναλλαγής). Η Δ.Δ συμφώνησε ότι ομάδες τριών κρατών μελών θα κρατήσουν την προεδρία μαζί για περιόδους 18 μηνών. Κάθε μέλος της ομάδας στη συνέχεια θα προεδρεύσει όλων των διαμορφώσεων του Συμβουλίου για μια περίοδο έξι μηνών. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα αποφασίσει την ακολουθία περιστροφής; το Συμβούλιο των υπουργών θα συναντηθεί στο κοινό όταν εξετάζει ή ψηφίζει για τη νομοθεσία.

(δ) ΟΙ αποφάσεις που λαμβάνονται με την ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο θα προβλέπουν κανονικά την υποστήριξη 55% των κρατών μελών της Ένωσης, περιλαμβάνοντας τουλάχιστον 15 από αυτά, και αντιπροσωπεύοντας τα κράτη μέλη περιλαμβάνοντας τουλάχιστον 65% του πληθυσμού της Ε.ένωσης (μέχρι σήμερα το Συμβούλιο έχει εργαστεί με ένα σύστημα 'συγκλείνουσας' ψηφοφορίας). Στο πλαίσιο των νέων συμφωνιών, μια μειονότητα φραγής σε κάποια απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει είτε περισσότερο από το 45% των κρατών μελών είτε τουλάχιστον 4 κράτη μέλη που αντιπροσωπεύουν περισσότερο από 35% του πληθυσμού της Ε.ένωσης. Επιπλέον, η Δ.Δ συμφώνησε ότι όπου μια ομάδα κρατών μελών αντιτάσσεται σε ένα προτεινόμενο μέτρο και είναι κοντά αλλά κάτω από το ποσοστό που απαιτείται για να το αποκρούσει, ειδικές προσπάθειες θα καταβάλλονται να επιτευχθεί μια ευρύτερη συμφωνία.

(ε) Η πρώτη Επιτροπή που διορίζεται στο πλαίσιο των διατάξεων του συντάγματος (δηλ. αυτή που θα συντελεσθεί το 2009) θα αποτελείται από έναν υπήκοο κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου της και του Υπουργού της Ε.ένωσης των εξωτερικών υποθέσεων.

(στ) Έκτοτε (δηλ. από το 2014 και μετά), ο αριθμός Επιτρόπων αντιστοιχεί στα δύο τρίτα του αριθμού κρατών μελών (δηλ. κάθε κράτος

F

μέλος θα έχει έναν υπήκοο σε δύο από κάθε τρεις Επιτροπές). Η περιστροφή θα είναι βάσει της ακριβούς ισότητας μεταξύ των κρατών μελών. Θα είναι ανοικτό στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που ενεργεί ομόφωνα, για να αποφασίσει να αλλάξει αυτόν τον αριθμό.

(ζ) Ο Πρόεδρος της Επιτροπής θα εκλεχτεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βάσει ενός διορισμού από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα των εκλογών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

(η) νέα θέση του Υπουργού ένωσης εξωτερικών υποθέσεων θα δημιουργηθεί για να εξασφαλίσει συνέπεια στις εξωτερικές ενέργειες της ένωσης. Ο Υπουργός θα διοριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με τη συμφωνία του Προέδρου της Επιτροπής και θα πραγματοποιήσει τους ρόλους του τρέχοντος υψηλού αντιπροσώπου του Συμβουλίου για την resc και του Επιτρόπου εξωτερικών σχέσεων. Η κυβερνητική προσέγγιση στα θεσμικά θέματα καθοδηγήθηκε από διάφορες βασικές αρχές: την ανάγκη να εξασφαλιστεί συνεχόμενη ισορροπία μεταξύ των οργάνων της ένωσης (που δεν ενισχύουν τον ένα εις βάρος άλλου) η ανάγκη να προστατευθεί η ισότητα των κρατών μελών, ειδικά όσον αφορά στην ιδιότητα μέλους της Επιτροπής και η ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι η Ένωση εξυπηρετείται από όργανα που μπορούν να ενεργήσουν αποτελεσματικά και αποδοτικά μετά από τη διεύρυνση. Είναι πλήρως αποδεκτό ότι οι νέες ρυθμίσεις επιφέρουν εκείνο το αποτέλεσμα.

Η άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ε.Ε

Σύμφωνα με τη γενική εργασία απλοποίησής της, η Συνθήκη έκανε σημαντικές συστάσεις για να φέρει τη μεγαλύτερη σαφήνεια και συνέπεια στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που έχουν παράσχει στην Ένωση τα κράτη μέλη. Αυτές οι συστάσεις έγιναν αποδεκτές από τη Δ.Δ. Κατά συνέπεια, ο αριθμός των νομικών οργάνων διαθέσιμων στην Ένωση θα μειωθεί από δεκαπέντε σε έξι, και θα έχουν νέα ονόματα που πρέπει να γίνουν κατανοητά ευκολότερα (ευρωπαϊκός νόμος, ευρωπαϊκός νόμος πλαισίου, κ.λπ...). Πρόκειται να εφαρμοστούν σύμφωνα με κανόνες στις διάφορες πολιτικές περιοχές, οι λεπτομέρειες των οποίων συμπεριλαμβάνονται στο μέρος III του συντάγματος. Εκτός αν το σύνταγμα παρέχει ειδικά, οι νόμοι θα εγκριθούν κάτω από τη συνηθισμένη νομοθετική διαδικασία ". Αυτό σημαίνει ότι υιοθετούνται από κοινού από το Συμβούλιο και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (συναπόφαση), βάσει μιας πρότασης από την Επιτροπή, με το Συμβούλιο που λειτουργεί από τη σταθμισμένη πλειοψηφία (QMV).

ΤΟ νομικό όργανο

Το νομικό όργανο "είναι ένα εργαλείο που η Ένωση μπορεί να χρησιμοποιήσει για να εφαρμόσει τις πολιτικές αποφάσεις της. Μερικοί από αυτούς είναι νομοθετικοί (π.χ. τι θα είναι γνωστοί ως νόμοι ή νόμοι πλαισίου), άλλοι είναι μη-νομοθετικοί (π.χ. τι θα είναι γνωστοί ως κανονισμοί). Η Ένωση έχει αυτήν την περίοδο μια επιλογή 15 διαθέσιμων οργάνων (μερικά χρησιμοποιούνται σε μια πολιτική περιοχή μόνο). Προς όφελος της απλοποίησης, αυτό θα μειωθεί τώρα σε 6.

Νομοθετικές πράξεις: η Δ.Δ συμφώνησε ότι οι νομοθετικές πράξεις που ισχύουν άμεσα στα κράτη μέλη και είναι δεσμευτικές ως προς όλα τα μέρη τους θα είναι γνωστές ως ευρωπαϊκοί νόμοι (που αντικαθιστούν αυτό που είναι τώρα γνωστό ως κανονισμοί). Οι νομοθετικές πράξεις που είναι δεσμευτικές στα

F

κράτη μέλη ως προς τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται, αλλά που αφήνουν τις εθνικές αρχές ελεύθερες να επιλέξουν τη μορφή και τα μέσα της εφαρμογής τους, θα είναι γνωστές ως ευρωπαϊκοί νόμοι πλαισίου (αντικαθιστώντας αυτό που είναι τώρα γνωστό ως οδηγίες, ή σε θέματα δικαιοσύνης, τις αποφάσεις πλαισίου).

Μη-νομοθετικές πράξεις: Οι μη-νομοθετικές πράξεις γενικής εφαρμογής που θέτουν σε λειτουργία νομοθετικές πράξεις και ορισμένες άλλες διατάξεις συντάγματος θα είναι γνωστές ως ευρωπαϊκοί κανονισμοί. Μπορούν είτε να είναι άμεσα εφαρμόσιμοι και δεσμευτικοί στην ολότητά τους σε όλα τα κράτη μέλη (ή μόνο σε εκείνοι στους οποίους απευθύνονται), είτε δεσμευτικοί ως προς τα αποτελέσματα, αφήνοντας τις εθνικές αρχές ελεύθερες να επιλέξουν τη μορφή και τα μέσα της εφαρμογής. Άλλες μη-νομοθετικές πράξεις που είναι δεσμευτικές στην ολότητά τους σε όλα τα κράτη μέλη (ή σε εκείνοι στους οποίους απευθύνονται συγκεκριμένα) θα είναι γνωστές ως ευρωπαϊκές αποφάσεις. Οι μη-νομοθετικές πράξεις χωρίς το δεσμευτικό χαρακτήρα θα είναι γνωστές ως συστάσεις και Γνώμες.

Μέτρα δράσης της Ε.Ε στο εξωτερικό

Για την εξωτερική δράση της ένωσης περιέχονται ρυθμίσεις και στο μέρος I και στο μέρος III του συντάγματος. Για την ευκολία της αναφοράς, οι ρυθμίσεις εξετάζονται από κοινού εδώ. Μια σημαντική πτυχή των εργασιών της Συνθήκης και της Δ.Δ εξέταζε πώς η Ένωση μπορεί να μεγιστοποιήσει τον αντίκτυπό της και να διαδραματίσει έναν θετικό ρόλο στο διεθνές στάδιο. Οι διάφορες ρυθμίσεις που συμφωνούνται στη Δ.Δ στοχεύουν να σύρουν μαζί τις διάφορες πτυχές της εξωτερικής δράσης της ένωσης (εξωτερική πολιτική, αναπτυξιακή συνεργασία, σχέσεις εξωτερικού εμπορίου κ.λπ...) για να δημιουργηθεί μια συνεπέστερη προσέγγιση. Οι στόχοι της ένωσης σε αυτήν την περιοχή καθορίζονται μαζί σε ένα ενιαίο άρθρο (άρθρο III- 292) τη διατύπωση της οποίας απεικονίζει τις ιρλανδικές εισαγωγές, ειδικότερα να δώσει έμφαση στη σημασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, το ρόλο των Ηνωμένων Εθνών και την πρόληψη σύγκρουσης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Όπως περιγράφονται ανωτέρω, σύμφωνα με το σύνταγμα μια νέα θέση του Υπουργού των εξωτερικών υποθέσεων της ένωσης, που σύρει μαζί τους ρόλους του υψηλού αντιπροσώπου του Συμβουλίου για την resc και του Επιτρόπου εξωτερικών σχέσεων θα δημιουργηθεί. Ο Υπουργός θα προεδρεύει του Συμβουλίου εξωτερικών υποθέσεων και θα αντιπροσωπεύσει την ένωση στο εξωτερικό στον τομέα της resc. Ο Υπουργός δεν θα αντικαταστήσει τους ξένους Υπουργούς των κρατών μελών. Ο ξένος Υπουργός θα υποστηριχθεί από μια ευρωπαϊκή εξωτερική υπηρεσία δράσης που σύρει μαζί τους ανώτερους υπαλλήλους από την Επιτροπή και τη γραμματεία του Συμβουλίου και τους υποστηριζόμενους ανώτερους υπαλλήλους από τα κράτη μέλη. Η δημιουργία ενός ξένου Υπουργού έλαβε την ευρεία υποστήριξη στη Συνθήκη και τη Δ.Δ. Βρίσκοντας τη σωστή μέση λύση μεταξύ αρμοδιοτήτων του Υπουργού στην Επιτροπή, αφ' ενός, και για το Συμβούλιο των υπουργών αφ' ετέρου, ήταν ιδιαίτερα σημαντικό. Ήταν επίσης σημαντικό ότι ο Υπουργός είναι κατάλληλα υπεύθυνος και στα δύο όργανα. Η Δ.Δ διενέργησε μερικές προσαρμογές στις ρυθμίσεις που προτάθηκαν από τη Συνθήκη και η κυβέρνηση θεωρεί ότι αυτό έχει εξασφαλίσει μια ισορροπημένη έκβαση.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ- 292: ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ

"1. Η δράση της ένωσης στη διεθνή σκηνή θα καθοδηγηθεί από τις αρχές που έχουν εμπνεύσει τη δημιουργία, την ανάπτυξη και τη διεύρυνσή της, και που επιδιώκει να προωθήσει στον ευρύτερο κόσμο: δημοκρατία, το κράτος δικαίου, η καθολικότητα και ακαιρεότητα των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, ο σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, οι αρχές της ισότητας και της αλληλεγγύης, και σεβασμός των αρχών του χάρτη Ηνωμένων Εθνών και του διεθνούς δικαίου. Η Ένωση θα επιδιώξει να αναπτύξει τις σχέσεις και να χτίσει τις συνεργασίες με τρίτες χώρες, και τους διεθνείς, περιφερειακούς ή σφαιρικούς οργανισμούς που μοιράζονται τις αρχές που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο. Θα προωθήσει τις πολύπλευρες λύσεις στα κοινά προβλήματα, ειδικότερα στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η Ένωση θα καθορίσει και θα ακολουθήσει κοινή πολιτική και ενέργειες, και θα εργαστεί για έναν υψηλό βαθμό συνεργασίας σε όλους τους τομείς των διεθνών σχέσεων, προκειμένου: (α) να προστατεύσει τις τιμές, τα θεμελιώδη ενδιαφέροντα, την ασφάλεια, την ανεξαρτησία και την ακεραιότητά του (β) να παγιώσει και να υποστηρίξει τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις αρχές του διεθνούς δικαίου (γ) να συντηρήσει την ειρήνη, να αποτρέψει τις συγκρούσεις και να ενισχύσουν τη διεθνή ασφάλεια, σύμφωνα με τους σκοπούς και τις αρχές του χάρτη Ηνωμένων Εθνών, με τις αρχές του τελικού νόμου του Ελσίνκι και με τους στόχους του χάρτη του Παρισιού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων σχετικά με τα εξωτερικά σύνορα (δ) να ενθαρρύνει τη βιώσιμη οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών, με τον αρχικό στόχο την ένδεια (ε) να ενθαρρύνει την ένταξη όλων των χωρών στην παγκόσμια οικονομία, που περιλαμβάνει μέσω της προοδευτικής κατάργησης των περιορισμών στο διεθνές εμπόριο (F) να βοηθήσει να αναπτύξει τα διεθνή μέτρα για να συντηρηθεί και να βελτιωθεί η ποιότητα του περιβάλλοντος και της βιώσιμης διαχείρισης των σφαιρικών φυσικών πόρων, προκειμένου να εξασφαλιστεί βιώσιμη ανάπτυξη (ζ) να βοηθήσει τους πληθυσμούς, τις χώρες και τις περιοχές που αντιμετωπίζουν τις φυσικές ή προκαλούμενες από τον άνθρωπο καταστροφές (η) να προωθήσει ένα διεθνές σύστημα βασισμένο στην ισχυρότερη πολύπλευρη συνεργασία και την καλή σφαιρική διακυβέρνηση."

Η ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας είναι ένα σημαντικό συστατικό της εξωτερικής δράσης της ένωσης. Στα πλαίσια των εξωτερικών αρχών και των στόχων δράσης της ένωσης, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν να εργαστούν μαζί στα διεθνή ζητήματα στην αμοιβαία αλληλεγγύη. Η resc καλύπτει όλους τους τομείς της εξωτερικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ερωτήσεων σχετικά με την ασφάλεια. Τα κράτη μέλη συμφωνούν να συμβουλευθούν το ένα το άλλο για οποιαδήποτε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας που είναι γενικού ενδιαφέροντος προκειμένου να επιτευχθεί μια κοινή θέση. Το σύνταγμα επαναδιατυπώνει την υπάρχουσα παροχή με την οποία τα κράτη μέλη "θα υποστηρίξουν ενεργά μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και σε ένα πνεύμα πίστης και αμοιβαίας αλληλεγγύης" και "απέχουν από οποιαδήποτε δράση που είναι αντίθετη προς τα συμφέροντα της Ένωσης ή είναι πιθανό να εξασθενήσει την αποτελεσματικότητά της ως συνεκτική δύναμη στις διεθνείς σχέσεις".

Η λήψη αποφάσεων στην cfsp

Σύμφωνα με το σύνταγμα, η ομοφωνία θα παραμείνει ο γενικός κανόνας για τη λήψη αποφάσεων στον τομέα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Στο πλαίσιο των υπάρχουσών Συνθηκών, η ψηφοφορία με πλειοψηφία προβλέπεται ήδη σε έναν περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων όπως η εφαρμογή μιας απόφασης που λαμβάνεται ήδη ομόφωνα, ή κατά τη διορισμό ενός ειδικού αντιπροσώπου σε μια συγκεκριμένη περιοχή. Επιπλέον, η ψηφοφορία με πλειοψηφία επίσης θα χρησιμοποιηθεί όταν αποφασίζει το Συμβούλιο σχετικά με μια πρόταση που ο Υπουργός ένωσης εξωτερικών υποθέσεων έχει παρουσιάσει κατά παράκληση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Εάν ένα κράτος μέλος πει ότι "για ζωτικής σημασίας και δηλωμένους λόγους εθνικής πολιτικής" δεν επιθυμεί ψηφοφορία για να ληφθεί απόφαση, δεν θα ληφθεί και, εάν το θέμα δεν μπορέσει ειδάλλως να επιλυθεί, η ερώτηση μπορεί να παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για την ομόφωνη απόφαση. Οι αποφάσεις που έχουν στρατιωτικές ή αμυντικές επιπτώσεις θα συνεχίσουν να λαμβάνονται ομόφωνα. Το θέμα της χρήση της ψηφοφορίας με πλειοψηφία συζητήθηκε εκτενώς στη Συνθήκη και τη Δ.Δ. Η κυβέρνηση θεωρεί ότι η μέτρια επέκταση που προβλέπεται στο σύνταγμα βρίσκει μια λογική μέση λύση - που διατηρεί την ομοφωνία για τα βασικά ζητήματα, αλλά που προβλέπει έναν ορισμένο βαθμό ευελιξίας. Μια νέα παροχή επιτρέπει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για να αποφασίσει, ομόφωνα, να επεκτείνει τη χρήση QMV στην resc σε μια μελλοντική ημερομηνία. Αυτό μπορεί να μην ισχύσει για τα θέματα που έχουν στρατιωτικές ή αμυντικές επιπτώσεις. Το σύνταγμα επαναδιατυπώνει την υπάρχουσα υποχρέωση στα κράτη μέλη να συντονιστούν οι δραστηριότητές τους στους διεθνείς οργανισμούς και στις Διεθνείς Διασκέψεις όπου η Ένωση έχει φθάσει σε μια κοινή θέση. Επιπλέον, εκείνα τα κράτη μέλη που είναι μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας Ηνωμένων Εθνών, είτε μόνιμα είτε εκλεγόμενα, είναι υποχρεωμένα να υπερασπίσουν τις θέσεις και τα συμφέροντα της Ένωσης και, όπου υπάρχει μια κοινή θέση της ένωσης, να ζητήσουν να την παρουσιάσει ο ξένος Υπουργός της ένωσης.

Η ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ

Δεδομένης της ιδιαίτερης ευαισθησίας τους, ρυθμίσεις στον τομέα της ασφάλειας και της αμυντικής πολιτικής συζητήθηκε εκτενώς, και στη Συνθήκη και στη Δ.Δ. Τα κράτη μέλη προσέγγισαν αυτές τις ερωτήσεις από ποικίλες οπτικές γωνίες. Μερικοί θέλησαν να δουν την Ένωση να υιοθετεί μια φιλόδοξη μέθοδο στην ανάπτυξη των δομών της. Άλλοι ήταν έντονοι να εξασφαλίσουν ότι οποιεσδήποτε νέες ρυθμίσεις δεν θα υπονόμευαν ό,τι θεωρούν ως την κεντρική σημασία του NATO για τα μέλη της στην ευρωπαϊκές ασφάλεια και την υπεράσπιση. Άλλα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της Ιρλανδίας, επιθύμησαν να εξασφαλίσουν ότι οποιεσδήποτε νέες ρυθμίσεις κάτω από το σύνταγμα θα ήταν σύμφωνες, και δεν θα προδιάθεταν, την ουδέτερη και μη ευθύγραμμη πολιτική τους. Κάτω από την ιταλική προεδρία, οι ρυθμίσεις που προτάθηκαν από τη Συνθήκη επανεξετάστηκαν ουσιαστικά και τροποποιήθηκαν. Η Ιρλανδία συνεργάστηκε εντατικά με άλλα ουδέτερα κράτη μέλη και πέτυχε στην εξασφάλιση μιας ικανοποιητικής έκβασης. Το σύνταγμα μεταφέρει μερικές υπάρχουσες διατάξεις Συνθήκης στον τομέα της ασφάλειας και την υπεράσπιση. Βάζει επίσης σε ισχύ μερικές νέες ρυθμίσεις, παραδείγματος χάριν για εντατικότερη δομημένη συνεργασία "μεταξύ εκείνων των κρατών μελών που επιθυμούν να συμμετέχουν. Ενημερώνει επίσης και επεκτείνει τους τύπους δραστηριοτήτων που η Ένωση μπορεί να αναλάβει σε αυτήν την περιοχή (γνωστή ως των στόχων του Petersberg).

Οι στόχοι της ένωσης στην κοινή ασφάλεια και την υπεράσπιση

Η κοινή πολιτική ασφάλειας και υπεράσπισης (CSDP) είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και παρέχουν στην Ένωση μια λειτουργική ικανότητα να χρησιμοποιήσει στις αποστολές εκτός της ένωσης για "τη διατήρηση της ειρήνης, την πρόληψη συγκρούσεων και την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας σύμφωνα με τις αρχές του χάρτη Ηνωμένων Εθνών". Το σύνταγμα ενημερώνει και επεκτείνει αυτούς τους στόχους. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να εμπιστευτεί την εκτέλεση ενός ιδιαίτερου στόχου σε μια ομάδα κρατών μελών. Εκείνα τα κράτη μέλη, με τον Υπουργό ένωσης εξωτερικών υποθέσεων, θα συμφωνήσουν μεταξύ τους σχετικά με τη διαχείριση του στόχου, αλλά πρέπει να κρατήσουν το Συμβούλιο τακτικά ενήμερο για την πρόοδό του. Οι δραστηριότητες της Ένωσης που μπορούν να αναλάβουν τον τομέα της κοινής ασφάλειας και της αμυντικής πολιτικής είναι γνωστές ως στόχοι Petersberg (μετά από την πόλη στην οποία συμφωνήθηκαν). Αυτήν την περίοδο αυτές είναι "ανθρωπιστικές και διασώζουν τους στόχους, τη διατήρηση της ειρήνης, και τους στόχους των πολεμικών δυνάμεων στη αντιμετώπιση κρίσης, συμπεριλαμβανομένου της προσπάθειας να υπάρξει ειρήνη". Το σύνταγμα, στο άρθρο III- 309, ενημερώνει και επεκτείνει αυτόν τον κατάλογο πιθανών στόχων.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ- 309: ΑΝΑΒΑΤΗΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΟΥ PETERSBERG "οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο ι- 41 παράγραφος (1), κατά τη διάρκεια του οποίου η Ένωση μπορεί να χρησιμοποιήσει τα πολιτικά και στρατιωτικά μέσα, θα περιλαμβάνουν κοινές διαδικασίες αφοπλισμού, ανθρωπιστικούς στόχους διάσωσης, στρατιωτικές συμβουλές βοήθειας, πρόληψης σύγκρουσης και διατήρησης της ειρήνης, προσπάθειας των ειδικών δυνάμεων διευθέτησης κρίσεων, συμπεριλαμβανομένου και της σταθεροποίησης μετα-σύγκρουσης. Όλοι αυτοί οι στόχοι μπορούν να συμβάλουν στην πάλη ενάντια στην τρομοκρατία, που περιλαμβάνει με την υποστήριξη τρίτων χωρών στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας στα εδάφη τους."

Η κοινή υπεράσπιση της Ε.Ε

Οι τρέχουσες Συνθήκες προβλέπουν ήδη τη δυνατότητα της κοινής υπεράσπισης, αλλά δεν έχει υπάρξει καμία συμφωνία που κινείται σε εκείνη την κατεύθυνση μέχρι τώρα. Το σύνταγμα επαναδιατυπώνει ότι η κοινή πολιτική ασφάλειας και υπεράσπισης θα περιλάβει την προοδευτική διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής ένωσης που (διαφορετική από την υπάρχουσα) θα οδηγήσει σε μια κοινή υπεράσπιση της ένωσης όταν αποφασίζει ανάλογα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που ενεργεί ομόφωνα. Η υπάρχουσα διαβεβαίωση ότι η πολιτική της ένωσης για μια κοινή υπεράσπιση "δεν θα προδιαθέσει το συγκεκριμένο χαρακτήρα της πολιτικής ασφάλειας και υπεράσπισης ορισμένων κρατών μελών" διατηρείται. Για να υπάρξει κοινή υπεράσπιση, όπως πριν, θα έπρεπε να εκδοθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις συνταγματικές απαιτήσεις τους. Αλλού στο ίδιο άρθρο, το σύνταγμα δηλώνει ότι εάν ένα κράτος μέλος είναι το θύμα της οπλισμένης επιθετικότητας στο έδαφός του, τα άλλα κράτη μέλη θα έχουν μια υποχρέωση της ενίσχυσης και της βοήθειας με όλα τα μέσα στη δύναμή τους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του χάρτη Ηνωμένων Εθνών. Καθίσταται σαφές ότι αυτή η υποχρέωση "δεν θα προδιαθέσει το συγκεκριμένο χαρακτήρα της πολιτικής ασφάλειας και υπεράσπισης ορισμένων κρατών μελών".

Η δομημένη συνεργασία

Στο σύνταγμα, τα κράτη μέλη εκφράζουν την αποφασιστικότητά τους να εξασφαλίσουν ότι η ένωση είναι σε θέση να καταλογιστεί πλήρως τις ευθύνες της εντός της διεθνούς κοινότητας. Επίσης αναγνωρίζουν ότι τα Ηνωμένα Έθνη μπορούν να ζητήσουν τη βοήθεια της ένωσης για την επείγουσα εφαρμογή των αποστολών του. Για να αναλάβει αποστολές πρόληψης και διατήρησης της ειρήνης και σύγκρουσης, η Ένωση πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει τις εξουσίες, ή τους πόρους, των κρατών μελών. Το σύνταγμα αναγνωρίζει ότι η ενίσχυση της πολιτικής της σε αυτές τις περιοχές θα περιλάβει μια αποφασιστική προσπάθεια από τα κράτη μέλη. Το σύνταγμα βάζει σε ισχύ μια νέα ρύθμιση - γνωστή ως μόνιμη δομημένη συνεργασία - για να επιτρέψει εκείνα τα κράτη μέλη που επιθυμούν να κάνουν έτσι για να επιτευχθούν "οι πιο απαιτητικές αποστολές". Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις καθορίζονται σε ένα πρωτόκολλο. Η δομημένη συνεργασία θα είναι ανοικτή σε οποιοδήποτε κράτος μέλος που αναλαμβάνει, από την ημερομηνία της έναρξης ισχύος του συντάγματος: να αναπτύξει τις αμυντικές ικανότητές του μέσω της ανάπτυξης των εθνικών συνεισφορών και της συμμετοχής του, όπου απαιτείται, στις πολυεθνικές δυνάμεις, στα κύρια ευρωπαϊκά προγράμματα εξοπλισμού, και στη δραστηριότητα της αντιπροσωπείας στον τομέα της ανάπτυξης αμυντικών ικανοτήτων και για να έχουν την ικανότητα να παρέχει μέχρι το 2007, είτε εθνικά είτε ως τμήμα

F

μιας ομάδας, στοχοθετημένες μονάδες αγώνα για τις αποστολές που προγραμματίζονται. Η ευρωπαϊκή αμυντική αντιπροσωπεία (δείτε κατωτέρω) θα αναλάβει τις κανονικές αξιολογήσεις της συμβολής των συμμετεχόντων κρατών μελών.

Η ευρωπαϊκή αμυντική αντιπροσωπεία

Στο σύνταγμα, κράτη μέλη αναλαμβάνουν να καταστήσουν πολιτικές και στρατιωτικές εξουσίες διαθέσιμες στην Ένωση ώστε να συμβάλει στους στόχους που καθορίζονται από το Συμβούλιο. Για αυτόν το λόγο, αναλαμβάνουν σταδιακά να βελτιώσουν τις στρατιωτικές εξουσίες τους. Μια "ευρωπαϊκή αμυντική αντιπροσωπεία" έχει καθιερωθεί ήδη για να προσδιορίσει τις λειτουργικές απαιτήσεις και να συμμετέχει στον καθορισμό ευρωπαϊκή πολιτική ικανοτήτων και εξοπλισμών. Το σύνταγμα απεικονίζει αυτήν την ανάπτυξη με την αναφορά στις λειτουργίες του.

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Το σύνταγμα παγιώνει τις υπάρχουσες ρυθμίσεις για αναπτυξιακή συνεργασία, αλλά καθορίζει τον αρχικό στόχο της πιο αισθητά ως "μείωση και, μακροπρόθεσμα, εξόντωση της ένδειας". Μια νέα παροχή δημιουργεί μια συγκεκριμένη νομική βάση για την Ένωση για να ενεργήσει ως απάντηση στην ανάγκη για ανθρωπιστική βοήθεια. Η καθιέρωση μιας ευρωπαϊκής εθελοντικής ανθρωπιστικής βοήθειας προβλέπεται επίσης.

ΚΟΙΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ (ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ)

Η Συνθήκη σύστησε ότι μεγαλύτερη χρήση γίνεται με πλειοψηφία της ψηφοφορίας στο Συμβούλιο για τη διαπραγμάτευση και το συμπέρασμα των συμφωνιών σε σχέση με την κοινή εμπορική πολιτική. Η Δ.Δ συμφώνησεν ευρέως. Εντούτοις, τροποποίησε το κείμενο που προτάθηκε από τη Συνθήκη για να εξασφαλίσει ότι σε όλες τις περιπτώσεις όπου το Συμβούλιο υιοθετεί η εσωτερική ένωση ενεργεί ομόφωνα, η ομοφωνία πρέπει επίσης να ισχύσει για την υιοθέτηση των εξωτερικών συμφωνιών. Η Δ.Δ συμφώνησε ότι το Συμβούλιο πρέπει επίσης να ενεργεί ομόφωνα για το συμπέρασμα των συμφωνιών στον τομέα του εμπορίου στις πολιτιστικές και οπτικοακουστικές υπηρεσίες όπου αυτές απειλούν την πολιτιστική και γλωσσική ποικιλομορφία της ένωσης (αυτό προτάθηκε από τη Συνθήκη), και πρόσθεσε ότι η ομοφωνία πρέπει επίσης να ισχύσει στον τομέα του εμπορίου σε κοινωνικές, εκπαιδευτικές και τις υγειονομικές υπηρεσίες, όπου απειλείται σοβαρά η εθνική οργάνωση τέτοιων υπηρεσιών και η ευθύνη των κρατών μελών να τις επιτελέσουν.

Ο ΤΟΜΕΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Οι τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης (επίσης γνωστές ως δικαιοσύνη και εσωτερικές υποθέσεις) καθορίζονται στο άρθρο 42 του μέρους I και των σχετικών μερών του μέρους III. Για την ευκολία της αναφοράς, εξετάζονται από κοινού. Ενώ το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συγκεκριμένα δεν ζήτησε από το Συνεδριο να εξετάσει τα θέματα δικαιοσύνης, πολλοί εντός της Ένωσης θεωρούν ότι αυτό είναι μια περιοχή στην οποία η μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών θα ωφελούσε τους πολίτες. Η Συνθήκη υπέβαλε μια σειρά συστάσεων σε διάφορες περιοχές συμπεριλαμβανομένου: διαδικασίες λήψης αποφάσεων ασύλου, θεωρήσεις και μετανάστευση, συνεργασία σε αστικά θέματα, συνεργασία σε ποινικά θέματα και έργα των αντιπροσωπειών της ΕΕ (Eurojust και Ευρωπόλ και η δυνατότητα του γραφείου του ευρωπαϊκού δημόσιου κατηγορού). Αυτοί εξετάστηκαν και τροποποιήθηκαν σε διάφορους σημαντικούς σεβασμούς από τη Δ.Δ. Στον καθορισμό των ευρέων στόχων για τη δραστηριότητα της ένωσης, το σύνταγμα καθιστά σαφές ότι θα λάβει υπόψη "τις διαφορετικά νομικά παραδόσεις και τα συστήματα κρατών μελών". Η δημιουργία μιας ενιαίας δομής Συνθήκης επέτρεψε στο Συνεδριο να συστήσει τα νομικά όργανα στην περιοχή δικαιοσύνης με εκείνους που διαθέσιμοι σε άλλες πολιτικές περιοχές. Αυτό έχει βοηθήσει στο γενικό στόχο της απλοποίησης. Εντούτοις, διάφορες διακριτικές ρυθμίσεις θα συνεχίσουν να ισχύουν. Παραδείγματος χάριν, θα είναι ανοικτό στις ομάδες που αντιπροσωπεύουν το ένα τέταρτο των κρατών μελών να φέρουν προς συζήτηση πρωτοβουλίες για τη νέα νομοθεσία (στις περισσότερες νομοθετικές περιοχές, η Επιτροπή έχει μόνο δικαίωμα πρωτοβουλίας).

Ομοίως, τα εθνικά Κοινοβούλια θα διαδραματίσουν έναν ενισχυμένο ρόλο στον έλεγχο της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας στην περιοχή δικαιοσύνης. Οι νομοθετικές προτάσεις σχετικά με την αστυνομία και τη δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα θα πρέπει να επανεξεταστούν εάν το ένα τέταρτο των Κοινοβουλίων των κρατών μελών θεωρήσει ότι παραβιάζουν την αρχή της επικουρικότητας (το ένα τρίτο των Κοινοβουλίων πρέπει να εκφράσει τις ανησυχίες σε άλλες πολιτικές περιοχές). Τα Κοινοβούλια πρόκειται επίσης να κρατηθούν ενήμερα για την αξιολόγηση της πολιτικής εφαρμογής και θα διαδραματίσουν έναν ρόλο στον έλεγχο Eurojust και τις δραστηριότητες της Ευρωπόλ. Στις περιοχές του ασύλου, της μετανάστευσης και των θεωρήσεων, η χρήση της ψηφοφορίας με πλειοψηφία αποτελεί τον κανόνα (οι υπάρχουσες Συνθήκες παρέχονται ήδη για μια μετάβαση από την ομοφωνία στην ψηφοφορία με πλειοψηφία). Η δυνατότητα των κρατών μελών να συνεχίσουν να ρυθμίζουν την πρόσβαση στις αγορές εργασίας τους, εντούτοις, δηλώνεται σαφώς.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ- 257: ΤΟΜΕΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

1. Η Ένωση θα αποτελέσει έναν τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης με σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των διαφορετικών νομικών συστημάτων και των παραδόσεων κρατών μελών.

2. Θα εξασφαλίσει την απουσία ελέγχων εσωτερικών συνόρων για τα πρόσωπα και θα πλαισιώσει μια κοινή πολιτική για το άσυλο, τη μετανάστευση και τον εξωτερικό έλεγχο συνόρων, βασισμένη στην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, η οποία είναι δίκαιη προς τους τρίτων χωρών υπηκόους. Με σκοπό αυτό το κεφάλαιο, τα άνευ υπηκοότητας πρόσωπα θα αντιμετωπισθούν ως τρίτων χωρών υπήκοοι.

3. Η Ένωση θα προσπαθήσει να εξασφαλίσει ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας μέσω των μέτρων για να αποτραπεί και να καταπολεμηθεί το έγκλημα, ρατσισμός και

ξеноφοβία, και μέσω των μέτρων για το συντονισμό και συνεργασία μεταξύ της αστυνομίας και των δικαστικών αρχών και άλλων αρμόδιων αρχών, καθώς επίσης και μέσω της αμοιβαίας αναγνώρισης των κρίσεων σε ποινικά θέματα και, εάν είναι απαραίτητο, μέσω της προσέγγισης των ποινικών δικαίων.

4. Η Ένωση θα διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ειδικότερα μέσω της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδικαστικών αποφάσεων σε αστικά θέματα."

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Η συνεργασία της ένωσης στον τομέα του ποινικού δικαίου αποτελεί ένα θέμα ιδιόζουσας σημασίας. Σύμφωνα με το σύνταγμα:

(α) η ειδική πλειοψηφία έχει γίνει ο κανόνας για τη θέσπιση των ελάχιστων κανόνων στον τομέα του διαδικαστικού ποινικού δικαίου (που μπορεί μόνο να εγκριθεί μέχρι το σημείο να είναι απαραίτητοι για να διευκολύνουν την αμοιβαία αναγνώριση των κρίσεων). Τέτοιοι κανόνες θα μπορούσαν να καλύψουν τα ζητήματα συμπεριλαμβανομένου: αμοιβαίο παραδεκτό των στοιχείων, τα δικαιώματα των ατόμων στην εγκληματική διαδικασία, τα δικαιώματα των θυμάτων του εγκλήματος και οποιεσδήποτε συγκεκριμένες πτυχές της εγκληματικής διαδικασίας που το Συμβούλιο των υπουργών έχει προσδιορίσει εκ των προτέρων με μια ευρωπαϊκή απόφαση (στον προσδιορισμό των περιοχών που δεν παρατίθενται ρητά, το Συμβούλιο πρέπει να ενεργήσει ομόφωνα).

(β) σαφώς δηλώνεται ότι "η υιοθέτηση τέτοιων ελάχιστων κανόνων δεν θα αποτρέψει τα κράτη μέλη από τη διατήρηση ή την εισαγωγή ενός πιο υψηλού επιπέδου προστασίας για τα δικαιώματα των ατόμων στην εγκληματική διαδικασία". Αυτό απεικονίζει μια τροποποίηση που προτείνεται από την κυβέρνηση.

(γ) στο ουσιαστικό ποινικό δίκαιο, η ψηφοφορία με πλειοψηφία έχει γίνει επίσης ο κανόνας για έγκριση των ελάχιστων κανόνων για τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των κυρώσεων στους διευκρινισμένους τομείς του ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος με μια διασυννοριακή διάσταση. Αυτοί περιλαμβάνουν: τρομοκρατία, λαθραία διακίνηση των ανθρώπινων οντων και σεξουαλική εκμετάλλευση των γυναικών και των παιδιών και παράνομη εμπορία ναρκωτικών. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ομόφωνα να επεκτείνει τον κατάλογο.

(δ) Εάν η προσέγγιση της εγκληματικής νομοθεσίας "αποδεικνύεται απαραίτητη να εξασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή μιας πολιτικής ένωσης σε μια περιοχή που υπόκειται στα μέτρα εναρμόνισης", το Συμβούλιο μπορεί επίσης να θεσπίσει τους ελάχιστους κανόνες σχετικά με τους ορισμούς και τις κυρώσεις από QMV. Λόγω της ιδιαίτερα ευαίσθητης φύσης και του διαδικαστικού και ουσιαστικού ποινικού δικαίου, η Δ.Δ συμφώνησε

F

ότι τα πρόσθετα μέτρα προστασίας πρέπει να τεθούν σε ισχύ. Σε αυτό που είναι γνωστό διαδικασία ως έκτακτης ανάγκης ", εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι ένα μέτρο που προτείνεται για έγκριση με ψηφοφορία πλειοψηφίας" θα είχε επιπτώσεις στις θεμελιώδεις πτυχές του ποινικού δικαστικού συστήματός του ", μπορεί να ζητήσει να παραπεμφθεί το μέτρο στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Μετά από τη συζήτηση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που ενεργεί ομόφωνα, μπορεί είτε να αναφέρει το θέμα στο Συμβούλιο των υπουργών για να επιτρέψει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων να προχωρήσει, είτε να ζητήσει ένα νέο σχέδιο πρότασης. Εάν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτυγχάνει να ενεργήσει, ή εάν μια νέα πρόταση δεν έχει εγκριθεί μέσα σε δώδεκα μήνες, και εάν το ένα τρίτο των κρατών μελών επιθυμεί να συνεργαστεί για τον ίδιο σκοπό, θεωρείται ότι έχουν την έγκριση να συνεχίσουν την ενισχυμένη συνεργασία (δείτε κατωτέρω). Το θέμα εάν η θέση του ευρωπαϊκού δημόσιου κατηγορού (το ΕΛΚ) πρέπει να καθιερωθεί συζητήθηκε εκτενώς στους συνέδριο και τη Δ.Δ. Μερικοί εθεώρησαν ότι το σύνταγμα πρέπει να καθιερώσει το γραφείο του κατηγορού με ευρύτερη πιθανή εξουσιοδότηση - συμπεριλαμβανομένης της συνέχισης και του εγκλήματος ενάντια στην Ένωση (παραδείγματος χάριν, απάτη ενάντια στα όργανα του) και το σοβαρό διασυννοριακό έγκλημα. Άλλοι εθεώρησαν ότι η θέση πρέπει να είναι περιορισμένη και πρέπει μόνο να περιλάβει το έγκλημα ενάντια στην Ένωση. Άλλοι,, δεν εθεώρησαν ότι η δημιουργία μιας τέτοιας θέσης επιτράπηκε. Η Δ.Δ έφθασε σε έναν προσεκτικά ισορροπημένο συμβιβασμό. Το ΕΛΚ, με μια εξουσιοδότηση να καταπολεμηθούν τα εγκλήματα ενάντια στα οικονομικά συμφέροντα της ένωσης, μπορεί μόνο να δημιουργηθεί μετά από μια ομόφωνη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Με περαιτέρω ομόφωνη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου απαιτείται εάν, η εξουσιοδότηση πρόκειται να περιληφθεί, η συνέχιση των σοβαρών εγκλημάτων με μια διασυννοριακή διάσταση.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Το σύνταγμα περιλαμβάνει μια νέα διάταξη στο πλαίσιο της οποίας η Ένωση και τα κράτη μέλη της θα ενεργούσαν από κοινού εάν ένα κράτος μέλος αποτελεί το αντικείμενο μιας τρομοκρατικής επίθεσης ή υφίσταται μια φυσική ή προκαλούμενη από τον άνθρωπο καταστροφή. Αναλαμβάνουν να κινητοποιήσουν όλα τα όργανα στη διάθεσή τους, συμπεριλαμβανομένων των στρατιωτικών μέσων, για να (i) αποτρέψουν μια τρομοκρατική απειλή στο έδαφος των κρατών μελών (II) προστατεύσουν τα δημοκρατικά όργανα και τον πολιτικό πληθυσμό από την τρομοκρατική επίθεση (III) βοηθήσουν ένα κράτος μέλος στο έδαφός του, μετά από αίτημά του, επίθεσης σε περίπτωση τρομοκρατία και (iv) βοηθούν ένα κράτος μέλος, μετά από αίτημά του, στο έδαφός του εάν υποστεί μια φυσική ή προκαλούμενη από τον άνθρωπο καταστροφή. Μια Διακήρυξη καθιστά σαφές ότι κάθε κράτος μέλος πρόκειται να επιλέξει τα πιο κατάλληλα μέσα για να συμμορφωθεί με την υποχρέωση αλληλεγγύης της στο εν λόγω κράτος μέλος. Το σύνταγμα επαναλαμβάνει κατά ένα μεγάλο μέρος τις υπάρχουσες ρυθμίσεις με μερικές που περιορίζονται, αλλά σημαντικές, τροποποιήσεις.

Ο όρος ότι η ενισχυμένη συνεργασία μπορεί μόνο να χρησιμοποιηθεί ως τελευταίο θέρετρο διατηρείται, όπως είναι τα κύρια μέτρα προστασίας που περιλαμβάνονται στη Συνθήκη της Νίκαιας. Οποιαδήποτε ομάδα πρέπει να εγκριθεί από το Συμβούλιο με τη συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα είναι ανοικτό σε οποιοδήποτε κράτος μέλος για να προσχωρήσει σε μια ομάδα όταν καθιερώνεται. Για να συμμετέχει σε μεταγενέστερη ημερομηνία, εντούτοις, πρέπει να είναι σε θέση να ικανοποιήσει τους όρους της συμμετοχής και να είναι σε θέση να εφαρμόσει τις πράξεις που

F

υιοθετήθηκαν ήδη από την ομάδα. Οι ειδικές ρυθμίσεις θα συνεχίσουν να ισχύουν για ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της resc, όπου η απόφαση για να εγκριθεί μια ομάδα πρέπει να ληφθεί ομόφωνα. Θα είναι τώρα δυνατό για μια ενισχυμένη ομάδα συνεργασίας να αποφασίσει ομόφωνα να εφαρμόσει QMV μέσα στην ομάδα για ένα θέμα που θα απαιτούσε την ομοφωνία στο ευρύτερο Συμβούλιο. Καθίσταται σαφές ότι αυτό δεν μπορεί να ισχύσει στον τομέα της υπεράσπισης.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το σύνταγμα παρέχει σημαντικές και ευπρόσδεκτες διατάξεις για τη συμμετέχουσα δημοκρατία, διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, τις εκκλησίες και τις μη-θρησκευτικές οργανώσεις και τη διαφάνεια στα όργανα της ένωσης. Επίσης ορίζει ότι μια αίτηση από περισσότερα από ένα εκατομμύριο πολίτες, που προέρχονται από έναν σημαντικό αριθμό κρατών μελών, μπορεί να καλέσει την Επιτροπή για να υποβάλει πρόταση για νέο νόμο.

ΠΟΡΟΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το I μέρος της του συντάγματος καθορίζει τις γενικές αρχές που ισχύουν για τους πόρους χρηματοδότησης της ένωσης με τις λεπτομέρειες που καθορίζονται στο μέρος III. Για την ευκολία της αναφοράς, οι παροχές εξετάζονται από κοινού. Το μεγαλύτερο μέρος του κειμένου σε αυτήν την περιοχή περιλαμβάνει τις τρέχουσες διατάξεις Συνθήκης. Υπάρχουν, εντούτοις, μερικές αλλαγές. Παραδείγματος χάριν, σημαντικές αποφάσεις σχετικά με τους ίδιους πόρους της ένωσης (το όριο εκείνων των πόρων και της καθιέρωσης ή της κατάργησης των κατηγοριών πόρων) θα συνεχίσουν να τίθενται με την ομόφωνη συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών. Εντούτοις, όπου ο νόμος που καθιερώνει τους ίδιους πόρους της ένωσης προβλέπει την εφαρμογή των μέτρων, αυτοί μπορούν να υιοθετηθούν με την ψηφοφορία με πλειοψηφία στο Συμβούλιο. Για πρώτη φορά το πενταετές πολυετές οικονομικό πλαίσιο της ένωσης, που εξασφαλίζει ότι οι δαπάνες ένωσης "αναπτύσσονται κατά τρόπο τακτικό και μέσα στα όρια των ίδιων πόρων", θα έχει μια επίσημη θέση στο σύνταγμα. Θα συμφωνηθεί ομόφωνα στο Συμβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπορεί να πάρει μια ομόφωνη απόφαση που επιτρέπει το οικονομικό πλαίσιο που υιοθετείται κατά πλειοψηφία στο μέλλον.

Σύμφωνα με τη γενική τάση προς την απλοποίηση, το συνέδριο σύστησε μια απλουστευμένη διαδικασία για έγκριση του προϋπολογισμού της ένωσης. Αυτό εξετάστηκε προσεκτικά από τη Δ.Δ που διενέργησε μερικές προσαρμογές για να εξασφαλίσει ότι μια σωστή μέση λύση βρέθηκε μεταξύ των αντίστοιχων ρόλων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η κυβέρνηση θεωρεί ότι αυτές οι ρυθμίσεις, που ήταν αποδεκτές σε όλους τους συμμετέχοντες στη Δ.Δ, αντιπροσωπεύουν μια βελτίωση στο σχέδιο του συνεδρίου. Οι νέες ρυθμίσεις απομακρύνουν τις διαφορετικές διαδικασίες που ισχύουν αυτήν την περίοδο για τις αποκαλούμενες υποχρεωτικές και προαιρετικές δαπάνες (τα υποχρεωτικά έξοδα αναφέρονται στις περιοχές όπου οι δεσμεύσεις έχουν αναληφθούν για άλλες, είτε μέσω του νόμου ένωσης είτε μέσω των διεθνών συμφωνιών).

Η ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το σύνταγμα καθορίζει σαφώς ποιος μπορεί να προσχωρήσει στην Ένωση (θα είναι ανοικτή σε όλο τον Ευρωπαϊκό δηλώνει η διανομή των τιμών της), οι

F

περιστάσεις κάτω από τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να ανασταλούν (σοβαρή παραβίαση των τιμών της ένωσης) και οι διαδικασίες που ισχύουν σε αυτή την περίπτωση. Παρόλο που πάντα θεωρούνταν ότι η ιδιότητα του μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εθελοντική, για πρώτη φορά το σύνταγμα ρητά δηλώνει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να φύγουν.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ⁴

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ο χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων συμφωνήθηκε ως πολιτική δήλωση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Νίκαια τον Δεκέμβριο του 2000. Καθορίζει, σε μια παγιωμένη μορφή, εκείνα τα δικαιώματα που οι πολίτες απολαμβάνουν στο πλαίσιο των Συνθηκών της ΕΕ και της σχετικής νομολογίας, της ευρωπαϊκής Συνθήκης σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, των κοινωνικών χαρτών της Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης και των συνταγματικών διεθνών υποχρεώσεων παραδόσεων για τα κράτη μέλη. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε από την ευρωπαϊκή Συνθήκη να εξετάσει εάν πρέπει να περιληφθεί στο κείμενο του νέου συντάγματος. Το θέμα συζητήθηκε εκτενώς στο Συνέδριο. Όλοι επιθυμούσαν να δωθεί στο χάρτη μεγαλύτερο νομικό υπόβαθρο. Μερικοί επιθυμούσαν να τον δουν στο σύνταγμα χωρίς τροποποίηση. Άλλοι, εθεώρησαν ότι πρέπει να ενσωματωθεί, αλλά μόνο αφού είχαν γίνει οι ρυθμίσεις για να εξασφαλιστεί η μέγιστη πιθανή σαφήνεια και η βεβαιότητα ως προς το νομικό πεδίο και την αίτησή του. Το κείμενο χαρτών βελτιώθηκε από τη Συνθήκη και τη Δ.Δ με διάφορους σημαντικούς τρόπους. Καθίσταται σαφές ότι ο χάρτης πρόκειται να ισχύσει για τα όργανα της ΕΕ και για τα κράτη μέλη μόνο όταν εφαρμόζουν το νόμο της ΕΕ. Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επεκτείνει ή να τροποποιήσει τις αρμοδιότητες της ένωσης και, στην εφαρμογή των δικαιωμάτων που περιέχει, τα όρια εκείνων των δυνάμεων πρέπει να γίνει σεβαστός. Η διάκριση μεταξύ των δικαιωμάτων και των αρχών που αυτό περιέχει έχει διευκρινιστεί. Σημαντικά, ο πρόλογος του χάρτη τροποποιήθηκε για να κάνει συγκεκριμένη αναφορά σε ένα σύνολο εξηγήσεων που καταρτίστηκαν κατά την διάρκεια της σύνταξης του χάρτη (που προσδιορίζουν την προέλευση κάθε μια από τις παροχές της). Δηλώνεται ότι ο χάρτης πρόκειται να ερμηνευθεί από τα δικαστήρια με τον οφειλόμενο σεβασμό. Για να εξασφαλίσει τη μέγιστη πιθανή βεβαιότητα, η Δ.Δ αποφάσισε επίσης να περιλάβει μια αναφορά στις διευκρινήσεις στο κυρίως μέρος του χάρτη.

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ⁵

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥΣ

Το τρίτο μέρος του συντάγματος καθορίζει λεπτομερώς το πεδίο αρμοδιοτήτων της ένωσης και τα μέσα της πολιτικής εφαρμογής στους διαφορετικούς τομείς της δραστηριότητας της ένωσης. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι υπάρχουσες διατάξεις Συνθηκών επαναλαμβάνονται. Εντούτοις, σε μερικές περιοχές σημαντικές αλλαγές προτείνονται. Εκείνες

⁴ House of Commons, Research Paper, The Treaty Establishing a Constitution for Europe: Part II (The Charter of Fundamental Rights), 25.11.2004

⁵ House of Commons, Research Paper, The Treaty Establishing a Constitution for Europe: Part III, 08.10.2004

F

στους τομείς της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας και κοινή ασφάλεια και την αμυντική πολιτική έχουν συζητηθεί κάτω από το πρώτο μέρος. Νέες νομικές βάσεις παρέχουν ότι το ρητό πεδίο για τη δραστηριότητα ένωσης συμπεριλαμβάνεται σε διάφορες περιοχές. Αυτοί περιλαμβάνουν τον αθλητισμό, την ανθρωπιστική βοήθεια, την ενέργεια, την αστική προστασία και τη διαστημική έρευνα. Είναι πολύ ευτυχές ότι η Δ.Δσυμφώνησε να περιλάβει αυτήν την νέα κοινωνική πρόταση στο σύνταγμα. Μερικές από τις πολιτικές περιοχές που καλύπτονται στο τρίτο μέρος που εξετάστηκαν από το Συνέδριο και τη Δ.Δ συζητούνται κατωτέρω.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ- 117 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ: Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

"Στον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών και των ενεργειών αναφερόμενων σε αυτό το μέρος, η Ένωση θα λάβει υπόψη τις απαιτήσεις που συνδέονται με την προαγωγή ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης, της εγγύησης της επαρκούς κοινωνικής προστασίας, της πάλης ενάντια στον κοινωνικό αποκλεισμό, και ενός υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης, κατάρτισης και προστασίας της ανθρώπινης υγείας."

F

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Για να διευκολύνει την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ένωσης, μια κίνηση ψηφοφορίας με πλειοψηφία προτείνεται για τις αποφάσεις σχετικά με τη συνάθροιση των δικαιωμάτων, και την πληρωμή, των οφελών κοινωνικής ασφάλισης στους διακινούμενους εργαζομένους και τις οικογένειές τους. Εντούτοις, για να προστατεύσει τα διαφορετικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών, η Δ.Δ συμφώνησε ότι εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί ότι ένα προτεινόμενο μέτρο "θα είχε επιπτώσεις στις θεμελιώδεις πτυχές του συστήματος κοινωνικής ασφάλισής του, ή θα είχε επιπτώσεις στην οικονομική ισορροπία εκείνου του συστήματος" μπορεί να ζητήσει να παραπεμφθεί το θέμα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που αποφασίζει ομόφωνα. Μετά από τη συζήτηση, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, που ενεργεί ομόφωνα, μπορεί είτε να αναφέρει το θέμα στο Συμβούλιο των υπουργών για να επιτρέψει στη διαδικασία λήψης αποφάσεων για να προχωρήσει, είτε να ζητήσει ένα νέο σχέδιο πρότασης.

Ο ΦΟΡΟΣ

Το Συνέδριο σύστησε ότι ενώ η ομοφωνία πρέπει να παραμείνει ο γενικός κανόνας λήψης αποφάσεων για τα φορολογικά θέματα για τα οποία η Ένωση έχει την ικανότητα, η ψηφοφορία με πλειοψηφία πρέπει να ισχύσει στους τομείς της έμμεσης και εταιρικής φορολογίας όπου το Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα ότι ένα μέτρο πριν από τη διοικητική συνεργασία ή στην καταπολέμηση της φορολογικής απάτης και της φορολογικής διαφυγής. Ως τμήμα του γενικού συμβιβασμού που επιτεύχθηκε στη Δ.Δ, συμφωνήθηκε ότι η ομοφωνία πρέπει να συνεχίσει να ισχύει σε όλα φορολογικά θέματα. Επιπλέον, η αναφορά στον εταιρικό φόρο, που δεν εμφανίζεται στις υπάρχουσες Συνθήκες, διαγράφηκε.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στον τομέα της οικονομικής πολιτικής, το σύνταγμα περιγράφει προσεκτικά τις δυνάμεις που η Ένωση κρατά και εκείνοι που παραμένουν με τα κράτη μέλη. Ενώ οι ρυθμίσεις έχουν γίνει για να βελτιώσουν τη λειτουργία των συστημάτων της οικονομικής διακυβέρνησης εντός της Ένωσης, η γενική κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης παραμένει κατά ένα μεγάλο μέρος δεδομένου ότι είναι στο πλαίσιο των υπάρχουσών Συνθηκών. Παραδείγματος χάριν, στην εφαρμογή του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, μερικοί που επιθυμούν να δουν την Επιτροπή διαδραματίζουν έναν μεγαλύτερο ρόλο στην απόφαση εάν ένα κράτος μέλος παρουσιάζει ένα υπερβολικό έλλειμμα στα δημόσια οικονομικά του και, σε αυτή την περίπτωση, ποια μέτρα το κράτος μέλος εν λόγω πρέπει να λάβει για να διορθώσει την κατάσταση. Άλλοι εθεώρησαν ότι τα κράτη μέλη ήταν καλύτερα τοποθετημένα για να διαδραματίσουν καθοδηγητικό ρόλο. Στο τέλος, μια μέση λύση βρέθηκε που αφήνει τις τρέχουσες ρυθμίσεις κατά ένα μεγάλο μέρος αμετάβλητες, με έναν ελαφρώς ενισχυμένο ρόλο για την Επιτροπή. Επιπλέον, η Δ.Δ έκανε μια δήλωση σχετικά με το συμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης που, αφήνοντας την ουσία του συμφώνου άθικτου, επιβεβαιώνοντας τη σημασία του ως εργαλείο για τις υγιείς δημοσιονομικές θέσεις και το αναπτυξιακό δυναμικό εντός της Ένωσης.

Τα ΔΙΑΦΘΡΩΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

F

Το σύνταγμα ορίζει ότι το Συμβούλιο θα ενεργήσει ομόφωνα με τη συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να αποφασίσει σχετικά με το πρώτο σύνολο διαρθρωτικών ταμείων μετά από την υπογραφή του συντάγματος, και κατά πλειοψηφία με την πλήρη συναπόφαση με το Κοινοβούλιο έκτοτε. Η Συνθήκη της Νίκαιας πρόβλεψε ήδη μια μετάβαση στην ψηφοφορία με πλειοψηφία (το 2007 εάν οι επόμενες οικονομικές προοπτικές έχουν συμφωνηθεί) αλλά μόνο απαίτησε τη συγκατάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΑΛΙΕΙΑ

Σε σχέση με τη γεωργία, το σύνταγμα προβλέπει έναν ενισχυμένο ρόλο για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Μια διάκριση γίνεται μεταξύ εκείνων των θεμάτων που πρόκειται να αποφασιστούν από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μαζί, και εκείνων που θα παραμείνουν για το Συμβούλιο μόνο. Ενώ "οι αποφάσεις σχετικά με τον καθορισμό των τιμών, των επιβολών, της ενίσχυσης και των ποσοτικών περιορισμών και σχετικά με τον καθορισμό και την κατανομή των ευκαιριών αλιείας" πρόκειται να εκδοθούν από το Συμβούλιο μόνο, "η κοινή οργάνωση της αγοράς και οι άλλες παροχές που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της κοινής αγροτικής πολιτικής και της κοινής πολιτικής αλιείας" πρόκειται να καθοριστούν από το Συμβούλιο με συναπόφαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Στην πολιτική αλιείας δίνεται ενισχυμένη διαφάνεια στο σύνταγμα.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ

Το σύνταγμα δίνει στην Ένωση μια νέα δύναμη να λάβει μέτρα για να καταπολεμήσει τις σοβαρές διασυνοριακές απειλές στην υγεία (όπως SARs). Αυτό επίσης επιτρέπει την Ένωση να εγκρίνει μέτρα προώθησης της δημόσιας υγείας σχετικά με το κάπνισμα και την κατανάλωση αλκοόλ, αλλά αυτά δεν μπορούν να συμπεριλάβουν την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας. Το σύνταγμα δηλώνει σαφώς ότι η Ένωση θα σεβαστεί την ευθύνη των κρατών μελών για τον καθορισμό της πολιτικής υγείας τους και για την οργάνωση και την παράδοση των υγειονομικών υπηρεσιών τους.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Το σύνταγμα παρέχει στην Ένωση μια ρητή εξουσία στον τομέα της ενέργειας. Στην καθιέρωση της εσωτερικής αγοράς και με το σεβασμό για την ανάγκη να συντηρηθεί και να βελτιωθεί το περιβάλλον, η πολιτική της ένωσης είναι: να εξασφαλίσει τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας, να εξασφαλίσει ασφάλεια του ενεργειακού ανεφοδιασμού στην Ένωση και να προωθήσει την ενεργειακή αποδοτικότητα και την αποταμίευση και την ανάπτυξη των νέων και ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ⁶

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

---

⁶ House of Commons, Research Paper, The Treaty establishing a Constitution for Europe: Part IV and Protocols, 21.10.2004

F

Το τέταρτο μέρος του συντάγματος περιέχει τις γενικές και τελικές διατάξεις του, καθορίζοντας τις διαδικασίες για την έναρξη ισχύος του και για τη μελλοντική αλλαγή στο κείμενό του. Ακυρώνει επίσης τις υπάρχουσες Συνθήκες της ένωσης. Οι υπάρχουσες ρυθμίσεις διατηρούνται για την επικύρωση και την τροποποίηση του συντάγματος. Δεν θα τεθεί σε ισχύ εκτός αν επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις συνταγματικές απαιτήσεις τους. Ομοίως, η ομόφωνη συμφωνία σε μια Δ.Δ που ακολουθείται από την επικύρωση από όλα τα κράτη μέλη απαιτείται για τη μελλοντική αλλαγή. Επιπλέον, εκτός αν οι τροποποιήσεις προτεινόμενες είναι δευτερεύουσες, ένα συνέδριο θα συγκληθεί μπροστά από οποιοδήποτε μελλοντική Δ.Δ. Για να εξασφαλιστεί ότι το σύνταγμα είχε την απαραίτητη ευελιξία να εξυπηρετήσει την Ένωση επί μεγάλο χρονικό διάστημα, συμφωνήθηκε ότι πρέπει να υπάρξουν ελαφρύτερες ρυθμίσεις επιβεβαιώνοντας τις σαφώς καθορισμένες και περιορισμένες ρυθμίσεις.]

Στο πλαίσιο μιας διάταξης γνωστής ως "passerelle" (από τη γαλλική λέξη για τη γέφυρα για πεζούς), θα είναι δυνατό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να πάρει μια ομόφωνη απόφαση για να εφαρμόσει την ψηφοφορία με πλειοψηφία σε μια περιοχή για την οποία η ομοφωνία απαιτείται αυτήν την περίοδο. Μπορεί επίσης να αποφασίσει να αντικαταστήσει τις ειδικές νομοθετικές διαδικασίες σε μια δεδομένη πολιτική περιοχή με τη συνηθισμένη νομοθετική διαδικασία ". Μπορεί μόνο να κάνει έτσι μετά από μια περίοδο εκτίμησης και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να ενημερώσει τα εθνικά Κοινοβούλια. Εάν, εντός μιας περιόδου 6 μηνών, το ενιαίο εθνικό Κοινοβούλιο αντιτίθεται, η προτεινόμενη αλλαγή δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Αυτή η παροχή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τα αμυντικά θέματα. Ομοίως, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπορεί να πάρει μια ομόφωνη απόφαση να αναθεωρήσει τις παροχές στο μέρος III του συντάγματος στις εσωτερικές πολιτικές της Ένωσης. Το σύνταγμα δηλώνει σαφώς ότι αυτή η παροχή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αυξήσει την ικανότητα της ένωσης. Κάθε κράτος μέλος θα έπρεπε να εγκρίνει οποιαδήποτε αλλαγή σύμφωνα με τις συνταγματικές απαιτήσεις του για το να εφαρμοστεί. Η κυβέρνηση έχει εξασφαλίσει ότι οι γλώσσες στις οποίες η συνταγματική Συνθήκη θα θεωρηθεί όπως αυθεντική περιλαμβάνουν τα ιρλανδικά. 28

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τα πρωτόκολλα αποτελούν ένα αναπόσπαστο τμήμα του συντάγματος και έχουν το ίδιο νομικό καθεστώς με το κύριο κείμενο.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Το ο πρωτόκολλο για τον ρόλο του εθνικού Κοινοβουλίου ενθαρρύνει την μεγάλη συμμετοχή των εθνικών Κοινοβουλίων στις δραστηριότητες της ΕΕ και ενισχύουν την δυνατότητα τους να εκφράζουν τις απόψεις τους για νομοθετικές προτάσεις και άλλα ενδιαφέροντα ζητήματα. Επιτρέπει όλες τις νομοθετικές προτάσεις και άλλα σημαντικά έγγραφα του Συμβουλίου, της Επιτροπής και Ελεγκτικού Συνεδρίου να στέλνονται άμεσα στα Κοινοβούλια. Δηλώνει ότι, σύμφωνα με τις νέες ρυθμίσεις για τα εθνικά Κοινοβούλια για να ενεργήσουν ως φύλακες επικουρικότητας, τα Κοινοβούλια μπορούν να υποβάλουν μια αιτιολογημένη άποψη που προκαλεί μια νομοθετική πρόταση (οι λεπτομέρειες για το πώς αυτό θα λειτουργήσει καθορίζονται στο ακόλουθο πρωτόκολλο σχετικά με την επικουρικότητα και την αναλογικότητα). Επιβεβαιώνει ότι πρέπει να υπάρξει ένα έξι εβδομάδων χάσμα μεταξύ της ανακοίνωσης των εθνικών Κοινοβουλίων και της τοποθέτησης οποιασδήποτε νομοθετικής πρότασης στην ημερήσια διάταξη του

F

Συμβουλίου. Δίνει έμφαση επίσης στην εξουσιοδότηση των εθνικών Κοινοβουλίων που ειδοποιούνται 6 μήνες πριν από οποιαδήποτε πρόθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να χρησιμοποιήσει passerelle "παροχή το (για να αλλάξει από την ομοφωνία σε QMV σε μια δεδομένη περιοχή). Η κυβέρνηση υποστηρίζει έντονα αυτά τα μέτρα που θα ενισχύσουν το ρόλο που διαδραματίζουν τα εθνικά Κοινοβούλια στη δημοκρατική ζωή της Ένωσης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Το πρωτόκολλο για την εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας και της αναλογικότητας καθορίζει πώς η νέα σημαντική συμφωνία της 'κίτρινης κάρτας' στο πλαίσιο της οποίας τα εθνικά Κοινοβούλια θα είναι σε θέση να προκαλούν τις νομοθετικές προτάσεις λόγω της επικουρικότητας που ισχύει.

Το οποιοδήποτε εθνικό Κοινοβούλιο, ή οποιαδήποτε αίθουσα του εθνικού Κοινοβουλίου, έχει το δικαίωμα να προσφέρει μια αιτιολογημένη άποψη, μέσα σε έξι εβδομάδες από τη δημοσίευση μιας νομοθετικής προτάσης, δηλώνοντας γιατί, κατά την άποψή της, η πρόταση παραβιάζει την επικουρικότητα. Εάν το ένα τρίτο των εθνικών Κοινοβουλίων στην Ένωση υποβάλλει μια τέτοια άποψη, η Επιτροπή πρέπει να αναθεωρήσει την πρότασή της (κάθε αίθουσα του διθάλαμου Κοινοβουλίου θα διοργανώσει μια ψήφο και το κάθε με ένα νομοθετικό σώμα Κοινοβούλιο θα διοργανώσει δύο ψήφους). Επιπλέον, η ΕΔ θα έχει την αρμοδιότητα για να ακούσει τις ενέργειες που παρουσιάζονται από τα κράτη μέλη κατά παράκληση των εθνικών Κοινοβουλίων με τη δικαιολογία της παράβασης της αρχής της επικουρικότητας. Η Επιτροπή των περιοχών θα μπορούσε επίσης να υποβάλει τις υποθέσεις σε σχέση με τα θέματα όπου πρέπει να ερωτηθεί. Η κυβέρνηση υποστηρίζει έντονα αυτά τα νέα μέτρα.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΌΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗ

ΤΟ πρωτόκολλο για τις μεταβατικές διατάξεις σχετικά με τα Όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης καθορίζει τον αριθμό των ευρωβουλευτών που κάθε μέλος κράτος θα επιστρέφει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έως ότου συμφωνηθεί νέα ρύθμιση στις εκλογές του 2009. Οι αριθμοί είναι εκείνοι που ίσχυσαν στις 2004 εκλογές. Το πρωτόκολλο καθορίζει επίσης τις ρυθμίσεις για τις σταθμισμένες ψηφοφορίες όπως συμφωνούνται στη Νίκαια που θα ισχύσει έως ότου τίθενται οι νέες ρυθμίσεις σύμφωνα με το σύνταγμα σε ισχύ τον Νοέμβριο του 2009. Το πρωτόκολλο επίσης ορίζει ότι κατά την ημερομηνία της έναρξης ισχύος του συντάγματος ο Επίτροπος που κρατά την ίδια υπηκοότητα όπως ο ξένος Υπουργός της ένωσης θαυποχωρήσει.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Το πρωτόκολλο για την ευρο-ομάδα δίνει τις υπάρχουσες άτυπες συνεδριάσεις των Υπουργών οικονομικών εκείνων των κρατών μελών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ σε σημαδικό βαθμό. Η κυβέρνηση είναι ευτυχής που αυτό δεν δημιουργεί μια αδικαιολόγητα άκαμπτη ρύθμιση.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ Euratom

Δεδομένου ότι η Συνθήκη έδινε προσοχή στο πώς να ενοποιήσει και να απλοποιήσει τα υπάρχοντα κείμενα Συνθήκης, το θέμα του ΕΥΡΑΤΟΜ προέκυψε φυσικά. Ενώ μερικά από τα μέλη του εθεώρησαν ότι η ευκαιρία πρέπει να εκμεταλλευθεί για να συστήσει την συνολική αναθεώρηση του ΕΥΡΑΤΟΜ,

F

υπήρξε μια διαδεδομένη άποψη ότι δεν υπήρξε καμία προοπτική της επίτευξης της συναίνεσης σε οποιαδήποτε ουσιαστική αλλαγή. Το συνέδριο συνολικά δεν εθεώρησε ότι είχε είτε την εξουσιοδότηση είτε το χρόνο και την ικανότητα να αναλάβει αυτήν την σημαντική εργασία.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΜΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΔΡΑΣΗΣ

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΔΡΥΣΗ του ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ η Διακήρυξη δηλώνει ότι εάν, δύο έτη μετά από την υπογραφή του συντάγματος, τέσσερα πέμπτα των κρατών μελών την έχουν επικυρώσει και ένα ή περισσότερα κράτη μέλη έχουν συναντήσει τις δυσκολίες στη συνέχεια με την επικύρωση, το θέμα θα παραπεμφθεί στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ο χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων συμφωνήθηκε ως πολιτική δήλωση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Νίκαια τον Δεκέμβριο του 2000 και καθορίζει, με έναν παγιωμένο τρόπο, εκείνοι οι πολίτες δικαιωμάτων απολαμβάνουν στο πλαίσιο των Συνθηκών της ΕΕ και της σχετικής νομολογίας, της ευρωπαϊκής Συνθήκης σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη νομολογία, των κοινωνικών χαρτών της Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης, των συνταγματικών διεθνών υποχρεώσεων, παραδόσεων και κοινών για τα κράτη μέλη. Θα αποτελέσει το δεύτερο μέρος του συντάγματος και θα ισχύσει για τα Όργανα της Ε.Ε και για τα κράτη μέλη μόνο κατά την εφαρμογή του νόμου της Ε.Ε.

ΣΥΝΑΠΟΦΑΣΗ

Η συναπόφαση είναι η διαδικασία μέσω της οποίας το Συμβούλιο των υπουργών και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θεσπίζουν από κοινού την νομοθεσία της ένωσης. Θα αποτελέσει μέρος της συνηθισμένης νομοθετικής διαδικασίας.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η Επιτροπή είναι ένα ανεξάρτητο σώμα που διορίζεται από τα κράτη μέλη για να ενεργήσει ως ουδέτερος φύλακας των κοινών ενδιαφερόντων τους και για να προωθήσει το γενικό συμφέρον της Ένωσης. Ελέγχει την εφαρμογή του νόμου της ΕΕ, προτείνει τη νομοθεσία και έχει τις σημαντικές εκτελεστικές λειτουργίες. Οι Επίτροποι ορίζονται από τα κράτη μέλη, εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και διορίζονται για μια περίοδο πέντε ετών.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Η Επιτροπή των περιοχών είναι συμβουλευτικό όργανο περιλαμβάνοντας τους αντιπροσώπους περιφερειακών και τοπικών ενδιαφερόντων. Τα μέλη της Επιτροπής διορίζονται από το Συμβούλιο των υπουργών βάσει των διορισμών από τα κράτη μέλη.

ΚΟΙΝΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ (ΚΑΠ)

Η κοινή αγροτική πολιτική στοχεύει να αυξήσει τη γεωργική παραγωγικότητα για να εξασφαλίσει ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο για τη γεωργική κοινότητα για να σταθεροποιήσουν τις αγορές για να βεβαιώσουν τη διαθεσιμότητα των προμηθειών και ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι προμήθειες φθάνουν στους καταναλωτές σε λογικές τιμές.

Η ΚΟΙΝΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η κοινή εμπορική πολιτική στοχεύει "να συμβάλει, στο κοινό συμφέρον, στην αρμονική ανάπτυξη του παγκόσμιου εμπορίου, την προοδευτική κατάργηση των περιορισμών στο διεθνές εμπόριο και το χαμήλωμα των τελωνειακών εμποδίων". Κάτω από τον, η ΕΕ διαπραγματεύεται συλλογικά σε διεθνή εμπορικά θέματα.

F

ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΛΙΕΙΑΣ (CFP)

Ο στόχος της κοινής πολιτικής αλιείας είναι να ρυθμιστεί η αλιεία και προς όφελος των αλιεύοντας κοινοτήτων και των καταναλωτών. ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (CFSP) Η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας είναι ένα σημαντικό συστατικό της εξωτερικής δράσης της ένωσης. Στα πλαίσια των εξωτερικών αρχών και των στόχων δράσης της ένωσης, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν να εργαστούν μαζί στα διεθνή ζητήματα στην αμοιβαία πολιτική αλληλεγγύη. Η CFSP καλύπτει όλους τους τομείς της εξωτερικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των ερωτήσεων σχετικά με την ασφάλεια. Τα κράτη μέλη συμφωνούν να συμβουλευθούν το ένα άλλο για οποιαδήποτε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας που είναι γενικού ενδιαφέροντος προκειμένου να επιτευχθεί μια κοινή θέση.

ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ (CSDP)

Η κοινή πολιτική ασφαλείας και υπεράσπισης, αυτήν την περίοδο γνωστή ως ευρωπαϊκή πολιτική ασφαλείας και υπεράσπισης (ESDP) είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Παρέχει στην Ένωση μια λειτουργική ικανότητα να χρησιμοποιήσει στις αποστολές εκτός της ένωσης για "τη διατήρηση της ειρήνης, την πρόληψη σύγκρουσης και την ενίσχυση της διεθνούς ασφαλείας 32 33 σύμφωνα με τις αρχές του χάρτη Ηνωμένων Εθνών" (αυτοί είναι γνωστοί ως στόχοι ` Petersberg).

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ-ΕΞΟΥΣΙΑ

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν θεωρήσουν τα κράτη μέλη ότι η δράση σε επίπεδο ένωσης θα μπορούσε να επιτευχθεί κάτι περισσότερο από τα κράτη μέλη που ενεργούν χωριστά, έχει αποφασισθεί να παρέχεται η εξουσία ή τη δυνατότητα να ενεργήσει και να νομοθετήσει η ένωση στις συγκεκριμένες πολιτικές περιοχές. Αν δεν παρέχεται ρητά στην ένωση κάποια εξουσία σε μια Συνθήκη παραμένει με τα κράτη μέλη.

CONFERRAL

Κάτω από την αρχή Conferral η Ένωση μπορεί μόνο να ενεργήσει μέχρι το σημείο που τα κράτη μέλη έχουν παράσχει την εξουσία σε αυτήν. Οι αρμοδιότητες που δεν παρέχονται στην ένωση στο σύνταγμα παραμένουν με τα κράτη μέλη.

Το ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Το Συμβούλιο είναι το όργανο της Ε.Ε στο οποίο οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αντιπροσωπεύονται. Μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει τη νομοθεσία και είναι η δημοσιονομική αρχή. Το Συμβούλιο συναντιέται σε διαφορετικούς σχηματισμούς, ανάλογα με τα ζητήματα υπό συζήτηση (π.χ. περιβάλλον) και κάθε κράτος μέλος αντιπροσωπεύεται σε υπουργικό επίπεδο σε κάθε σχηματισμό.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Οι δαπάνες λογιστικών ελέγχων Ελεγκτικού Συνεδρίου από τα Όργανα της ΕΕ.

F

Το ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που βασίζεται στο Λουξεμβούργο, έχει γενική ευθύνη για το νόμο της ΕΕ και για την εξασφάλιση ότι η αίτησή της είναι συνεπής. Κάτω από το σύνταγμα, θα αποτελεσθεί από το Δικαστήριο (το ανώτατο δικαστήριο), το ανώτατο δικαστήριο (αυτήν την περίοδο γνωστό ως πρωτοδικείο) και τα ειδικευμένα δικαστήρια.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η απόφαση συνδέθηκε με μια Συνθήκη από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη (ή από τη διάσκεψη που διαπραγματεύτηκε τη Συνθήκη) που εξηγούν την προσέγγισή της σε ένα δεδομένο θέμα. Αν και μη δεσμευτική νομικά, μια Διακήρυξη φέρνει το ουσιαστικό πολιτικό βάρος.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή είναι συμβουλευτικό όργανο. Ο ρόλος του είναι να ενημερώσει τα όργανα λήψης αποφάσεων της ΕΕ για μια ευρεία σειρά των κοινωνικών και οικονομικών ζητημάτων. Αποτελείται από τους αντιπροσώπους των διάφορων κατηγοριών οικονομικής και κοινωνικής δραστηριότητας, που ορίζονται από τα κράτη μέλη.

Η ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η ενισχυμένη συνεργασία επιτρέπει σε μια ομάδα κρατών μελών για να επιλέξει να συνεργαστεί σε ένα συγκεκριμένο θέμα, υπό τον όρο σε ορισμένους όρους και μέτρα προστασίας, στις περιοχές στις οποίες η Ένωση δεν κρατά την αποκλειστική ικανότητα. Οι τρέχουσες διατάξεις Συνθήκης για ενισχυμένη συνεργασία δεν έχουν χρησιμοποιηθεί ακόμα.

ΕΥΡΑΤΟΜ

Το όνομα που δίνεται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, και στη Συνθήκη του 1957, μερικές φορές γνωστή ως "δεύτερη Συνθήκη της Ρώμης", η οποία το καθιέρωσε. Η ΕΥΡΑΤΟΜ λαμβάνει ορισμένα μέτρα για τη διαχείριση της πυρηνικής ενέργειας εντός της Ένωσης. Είναι νόμιμα ευδιάκριτο από την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά μοιράζεται μια κοινή ιδιότητα μέλους και κοινά όργανα.

ΕΥΡΟ-ΟΜΑΔΑ

Η άτυπη ομάδα Υπουργών χρηματοδότησης των κρατών μελών που έχουν υιοθετήσει το ευρώ ως νόμισμά τους.

EUROJUST

Eurojust είναι ένα σώμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ιδρύεται το 2002 για να διευκολύνει τη δικαστική συνεργασία και το συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά στην έρευνα και της συνέχισης του σοβαρού διασυνοριακού εγκλήματος, ιδιαίτερα οργανωμένο έγκλημα.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

F

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα διευθύνει τη νομισματική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο αρχικός στόχος του είναι να προωθήσει την οικονομική σταθερότητα.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

η Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΚ), αρχικά γνωστή ως ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ), καθιερώθηκε από μια Συνθήκη του 1957, συνήθως γνωστή ως Συνθήκη της Ρώμης. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μαζί με το ΕΥΡΑΤΟΜ είναι γνωστή ως Ευρωπαϊκές Κοινότητες .

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Το ευρωπαϊκή συνέδριο καθιερώθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2001 για να φέρει προς συζήτηση τις συστάσεις για μια νέα συνταγματική Συνθήκη για την ΕΕ. Συγκέντρωσε την κυβέρνηση και τους κοινοβουλευτικούς αντιπροσώπους από τα υπάρχοντα και μελλοντικά κράτη μέλη της Ένωσης με τους ευρωπαϊκούς κοινοβουλευτικούς και τους αντιπροσώπους της Επιτροπής. Προεδρεύθηκε από τον πρώην Γάλλο Πρόεδρο Valéry Giscard d'Estaing. Έλαβε χώρα από τον Φεβρουάριο του 2002 μέχρι τις 2003 Ιουλίου

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκεντρώνει τους αρχηγούς κρατών ή της κυβέρνησης των κρατών μελών μαζί με τον Πρόεδρο της Επιτροπής. Συναντιέται συνήθως περίπου τέσσερις φορές ετησίως.

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Ο ευρωπαϊκός Διαμεσολαβητής εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ερευνά τις καταγγελίες για την κακή διαχείριση από τα συνδικαλιστικούς όργανα και τους φορείς.

Το ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκλέγεται άμεσα κάθε πέντε έτη. Τα κράτη μέλη επιστρέφουν τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ευρωβουλευτές) στην τραχιά σχέση με το μέγεθός τους (αν και οι μικρότερες χώρες επιστρέφουν περισσότερους ευρωβουλευτές από ο πληθυσμός τους θα πρότεινε αυστηρά). Το Κοινοβούλιο έχει, με το Συμβούλιο των υπουργών, έναν σημαντικό ρόλο στις νομοθετικές και δημοσιονομικές διαδικασίες της ΕΕ. Επιτηρεί επίσης την εργασία της Επιτροπής. Η Ιρλανδία επέστρεψε 13 ευρωβουλευτές στις εκλογές στην ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΈΝΩΣΗ Ιουνίου 2004 που η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΥ) συστάθηκε από τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ή τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, του 1992. Το ευρωπαϊκό σύνταγμα θα δημιουργήσει ένα ενιαίο νομικό πλαίσιο που συγκεντρώνει την Κοινότητα και την Ένωση και που καταργεί τους στυλοβάτες.

Η ΕΥΡΩΠΟΛ

Ευρωπόλ, η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία, στοχεύει στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της συνεργασίας μεταξύ των αστυνομικών αρχών των κρατών μελών με την παρεμπόδιση και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, την παράνομη εμπορία ναρκωτικών και άλλες σοβαρές μορφές διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος.

F

EUROZONE

Η περιοχή όπου το ευρώ είναι το επίσημο νόμισμα.

Οι αλλαγές ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΝ (Δ.Δ) στις Συνθήκες της ΕΕ πρέπει να συμφωνηθούν ομόφωνα σε μια διακυβερνητική διάσκεψη που περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη. Μια νέα Συνθήκη, που περιέχει εκείνες τις αλλαγές, πρέπει έπειτα να επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές απαιτήσεις τους.

Το νομικό όργανο είναι ένα εργαλείο που η Ένωση μπορεί να χρησιμοποιήσει για να εφαρμόσει τις πολιτικές αποφάσεις της. Σε μερικές περιπτώσεις αυτό είναι νομοθετικό, δηλ. ένας νόμος πρέπει να θεσπιστεί για να εφαρμόσει την πολιτική. Σε άλλες περιπτώσεις είναι μη-νομοθετικό, δηλ. κανένας νόμος δεν είναι απαραίτητος.

Το νομικό πρόσωπο είναι ένας νομικός όρος. Σημαίνει ότι μια οντότητα ή μια οργάνωση, όπως μια εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ή ένας διεθνής οργανισμός, μπορεί να αντιμετωπιστεί για μερικούς νομικούς λόγους σαν ήταν πραγματικό πρόσωπο. Παραδείγματος χάριν, μπορεί να έχει τα δικαιώματα και τα καθήκοντα και μπορεί να συμμετέχει στις συμβάσεις και τις συμφωνίες. Αυτή τη στιγμή, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι ένα ρητό νομικό πρόσωπο, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση όχι. Κάτω από το σύνταγμα, στην Ένωση (που θα περιλάβει την Κοινότητα) θα δοθεί ένα ενιαίο νομικό πρόσωπο. Οι δυνάμεις της θα περιοριστούν σε εκείνοι απαραίτητοι να ασκήσουν τις ειδικότητες που παρέχονται σε το από τα κράτη μέλη στο σύνταγμα.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΦΟΡΟΥΜ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Το φόρουμ καθιερώθηκε από την κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 2001 για να διευκολύνει μια ευρεία συζήτηση των ζητημάτων σχετικών με την ιδιότητα μέλους της Ιρλανδίας μιας ένωσης διεύρυνσης, και για να εξετάσει τη σειρά των θεμάτων που προκύπτουν στο πλαίσιο της συζήτησης σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης. Συναντιέται τακτικά κάτω από την έδρα της, γερουσιαστής Maurice Hayes.

Η ΠΡΩΤΟΚΑΘΕΔΡΙΑ του ΝΟΜΟΥ της ΕΕ

η πρωτοκαθεδρία του νόμου ένωσης είναι μια πολύ σημαντική αρχή που έχει υπάρξει από ενώπιον της Ιρλανδίας που προσχωρείται στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες το 1973. Σημαίνει ότι όταν κάθονται τα κράτη μέλη για να επιτύχουν τη συμφωνία για έναν νόμο, συγκατατίθενται να εφαρμόσουν τι που έχουν συμφωνήσει με και να δεσμευθούν από τις κρίσεις των δικαστηρίων της ένωσης.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η δράση ένωσης δεν μπορεί να υπερβεί "τι είναι απαραίτητο για να επιτύχει τους στόχους της Ένωσης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

F

Ένα πρωτόκολλο είναι ένα κείμενο, που προσαρτάται σε μια συνθήκη, η οποία επεκτείνεται επάνω ή εξηγεί ένα δεδομένο θέμα. Έχει την ίδια νομική δύναμη με την ίδια τη Συνθήκη.

QMV (ΕΙΔΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ)

Οι Συνθήκες ορίζουν ότι το Συμβούλιο των υπουργών μπορεί να πάρει τις αποφάσεις, ανάλογα με το ζήτημα, από (α) την ομοφωνία (β) ειδική πλειοψηφία (QMV) ή (γ) απλή πλειοψηφία. Οι αποφάσεις στις περισσότερες περιοχές λαμβάνονται από QMV. Αυτήν την περίοδο, κάθε κράτος μέλος διοργανώνει διάφορες ψηφοφορίες που σταθμίζονται σύμφωνα με μια κλίμακα που συγκεντρώνει τα κράτη μέλη του παρόμοιου μεγέθους πληθυσμών. Για να εγκριθεί ένα μέτρο απαιτεί ορισμένες ψηφοφορίες για να πεταχτεί στην εύνοιά του. Κάτω από το σύνταγμα, ένα νέο σύστημα της διπλής πλειοψηφίας που ψηφίζει θα ισχύσει. Για να εγκριθεί ένα μέτρο θα απαιτήσει κανονικά την υποστήριξη των κρατών μελών που αντιπροσωπεύουν το 65% του πληθυσμού της ένωσης.

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης είναι μια συμφωνία για να εξασφαλίσει δημοσιονομική πειθαρχία στην οικονομική και νομισματική ένωση (ONE), ειδικότερα μέσω της αποφυγής των υπερβολικών δημοσιονομικών ελλειμμάτων από τα κράτη μέλη.

Τα διαρθρωτικά ταμεία είναι κεφάλαια που χρησιμοποιούνται από την Ένωση για να προωθήσουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των περιοχών που κρίνονται.

Η ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η Ένωση μπορεί μόνο να ενεργήσει εάν στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν από τα κράτη μέλη, είτε σε εθνικό είτε τοπικό επίπεδο, είτε όπου, λόγω της κλίμακας, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο ένωσης.

Οι στόχοι, οι δυνάμεις και οι κανόνες της ΕΕ έχουν καθοριστεί και έχουν αναπτυχθεί σε μία σειρά των Συνθηκών μεταξύ των κρατών μελών του, από τη Συνθήκη του Παρισιού (1950) στη Συνθήκη της Νίκαιας (2001).

ΒΑΣΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Έχοντας μελετήσει όλα τα παραπάνω μπορεί κανείς να βγάλει κάποια συμπεράσματα για τα συνταγματικά δικαιώματα και το ευρωπαϊκό σύνταγμα. Καταρχήν έχουν γίνει τέραστιες προσπάθειες για τη δημιουργία του συντάγματος από όλα τα κράτη μέλη, πολλές συζητήσεις και παρόλα αυτά ακόμη δεν έχει εφαρμοστεί λόγω των συγκρουόμενων συμφερόντων καθώς πρέπει να υπογραφεί από όλα τα κράτη μέλη. Το σύνταγμα αποβλέπει στην ευρωπαϊκή ενότητα σε κάθε τομέα. Από οικονομική συνεργασία και κοινή εξωτερική πολιτική μέχρι κοινά ατομικά δικαιώματα και ελεύθερη μετακίνηση. Επιπλέον παρατηρεί κανείς την πολυπλοκότητα αλλά συγχρόνως την αυτοτέλεια και καλή οργάνωση των οργάνων, των θεσμών και αρμοδιοτήτων της Ε.Ε. Ακόμη καταλαβαίνει τους λόγους που οδηγούν στην ευρωπαϊκή ενότητα και το κοινό σύνταγμα αλλά και την αξία τους μέσα από την σύντομη αντιπαραβολή με τα εθνικά δικαιώματα τα οποία δεν εξαφανίζονται ενόψει του ευρωπαϊκού συντάγματος αλλά εναρμονίζονται.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παραπάνω εργασία αποτελεί μια μελέτη για τα συνταγματικά δικαιώματα και το ευρωπαϊκό σύνταγμα. Αναλύονται τα μέρη του συντάγματος και μέσα από αυτή την ανάλυση διαφαίνονται τα δικαιώματα σε κάθε τομέα συνοπτικά, είτε σε ατομικό είτε σε διακρατικό επίπεδο. Πιο συγκεκριμένα παραθέτονται απόψεις ειδικών πάνω στο θέμα όπως του Taoiseach και του Dermot Ahern. Επιπλέον γίνεται αναφορά στο υπόβαθρο του συντάγματος, τις ευρωπαϊκές συνθήκες, την Ε.Ε, τις αξίες και τους στόχους της, στα θεμελιώδη δικαιώματα και την υπηκοότητα, στα όργανα της Ε.Ε και τις αρμοδιότητες τους, την εξωτερική πολιτική, στους τομείς της δικαιοσύνης και της ελευθερίας, την αλληλεγγύη και την δημοκρατική ζωή της Ε.Ε, την οικονομική συνεργασία. Επίσης παρατίθεται ο χάρτης της ένωσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ε.Ε, η πολιτική κατεύθυνσή της, οι γενικές και τελικές διατάξεις της Ε.Ε καθώς και τα πρωτόκολλα και οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί σε διεθνείς συνθήκες και διακρατικά συνέδρια.

SUMMARY

The survey above consists of a study about the constitutional rights and the European constitution. All parts of the constitution are analysed and through this analysis one can understand the human rights, both in individual and international lvl. In addition they are included opinions of people like Taoiseach and Dermot Ahern. Furthermore there is a report about the preamble of the constitution, the Union, its values and objectives, the fundamental rights and citizenship, the union's competences, the union's institutions, the exercise of union competence, the union's external action, the area of freedom, the security and justice, the solidarity clause, the enhanced cooperation, the democratic life of the union, the union's finances and the union Membership. Last not least the charter of fundamental rights, the union policies and their implementation, general and final provisions and protocols and declarations are also included.

Βιβλιογραφία

F

Sondages publiques en vue du referendum de 2005 en France / French polls on the Constitution

Content of the Treaty Establishing a Constitution for Europe, presented as a hypertextual version.

Site of the Italian Senate regarding the ratification of the Constitution,

Irish Department of Foreign Affairs, Information regarding the European Constitution,

Austrian Parliament: Legislative process concerning the federal constitutional law regarding the ratification of the European Constitution,

French Foreign Ministry: La Constitution europeenne,

Results of the Referendum on the European Constitution in Spain,

French Senat, Projet de loi Constitutionnelle modifiant le titre XV de la Constitution, Dossier legislatif, Dossier d'information,

Site of the French Senate regarding the European Constitution,

Site of the Irish National Forum On Europe,

Site of the French National Assembly regarding the European Constitution,

Different versions of the approved Constitution and an extensive Bibliography of the European constitutional process.

Keohane, D. (2005), Don't forget the Dutch referendum, CER briefing note, 19.05.2005.

Kolling, M. (2005), The German parliamentary debate about the ratification of the European Constitution, working paper, University of Saragossa, 19.05.2005,

Donnelly, B.; Rub, U. (2005), Flexibility and the European Constitution, European Policy Brief 12, The Federal Trust, May 2005.

Emmanouilidis, J.; Thalmaier, B. (2005), Non, Nee, Ne, Nie oder No - Konsequenzen, Optionen und Empfehlungen im Falle einer Ablehnung der Verfassung, CAP, EU-Reform-Spotlight 03/2005.

Centre for European Reform (2005), What happens if France votes No?, CER briefing note, 13.05.2005. (PDF)

European Policy Centre (2005), What will be lost if the EU Constitutional Treaty is not adopted, EPC Commentary, 12.05.2005.

F

Donnelly, B.; Wagner, M. (2005), What do French Voters want from the

Kurpas, S. (2005), When the European Constitution 'Went National' - A Plea for a European Public Sphere, CEPS Commentary, 04.05.2005.

Crespy, A.; Devrim, D.; Lang, K.; Lauer, J.; Maurer, A.; Stengel, A. (2005), Ratifikationsverfahren zum EU-Verfassungsvertrag, Stiftung Wissenschaft und Politik, May 2005,

.

Palmer, J.; Grevi, G.; Durand, G. (2005), Ratify the Constitution - Strengthen EU Democracy, Issue Paper 30, European Policy Centre, April 2005.

Leonard, M., (2005), Europe will survive a French Non, Published by Foreign Policy, 20 April 2005.

Donnelly, B. and Wagner, M. (2005), What do French Voters want from the European Constitution, European Policy Brief 11, The Federal Trust, April 2005.

Shaw, J. (2005), The Constitutional Treaty and the Question of Ratification: Unscrambling the consequences and identifying the paradoxes, European Policy Brief 10, The Federal Trust, April 2005.

Keohane, D. (2005), A French Lesson for Europe? A guide to the referenda on the EU constitutional treaty, briefing note, Centre for European Reform, 18.04.2005.

Rigo, A. (2005), The ratification of the European Constitution in Belgium: five months of negotiation concerning the question of convening a referendum, Faculte de Science politique, Departement des Relations Internationales, Universite Catholique de Louvain la Neuve, March 2005.

Rigo, A. (2005), Why the Netherlands will convoke a referendum in order to ratify the European Constitution? - On a way towards more direct democracy, Faculte de Science politique, Departement des Relations Internationales, Universite Catholique de Louvain la Neuve, January 2005.

Grant, C. (2005), What If the British Vote No?, Published in Foreign Affairs, May/June 2005.

The Federal Trust, EU Constitution Newsletter, April 2005,

Eurobarometer, The European Constitution: post-referendum survey in Spain, March 2005.

Eurobarometer, The future Constitutional Treaty: full report, March 2005.

Maurer, A. (2005), Der Vertrag über eine Verfassung für Europa, Stiftung Wissenschaft und Politik, Diskussionspapier, März 2005,

F

Wagner, M. (2005), France and the Referendum on the EU Constitution, European Policy Brief, The Federal Trust, March 2005.

Bertoncini, Y., Chopin, T. (2005), Constitution europeenne: deux fois « oui »!, Note de la Fondation Robert Schuman n°27.

Boisgroillier, N. (2005), Will the EU Constitution Survive a Referendum in France?, U.S.-Europe Analysis Series, Center on the United States and Europe, March 2005.

Thalmaier, B. (2005), Optionen für einen Plan-B im Falle des Scheiterns der Ratifikation des Verfassungsvertrages, CAP Working Paper, Bertelsmann Forschungsgruppe Politik, 15.03.2005,

Grant, C. (2005), A British No would destroy more than the treaty, Centre for European Reform, published in the Financial Times, 16.03.2005,

Perea, E.A. (2005), Who Abstained and Why? Voter Turnout for the Referendum on the Treaty to Establish a European Constitution, Real Instituto Elcano, 03.03.2005,

Sorensen, C.; Vestergaard, A.M. (2005), Country Report: Denmark, EPIN Ratification Monitor, March 2005.

The Federal Trust, EU Constitution Newsletter, March 2005,

Grant, C. (2005), What happens if Britain Votes No? - Ten ways out of a European constitutional crisis, Centre for European Reform, February 2005.

Edward, D. (2005), Thinking about Constitutions, The Federal Trust, European Essay No.34, February 2005.

Larhant, M. (2005), Country Report: France, EPIN Ratification Monitor, February 2005.

German Bundestag, Public Hearing on the Treaty establishing a Constitution for Europe, 16.03.2005,

Irish Parliament, Committee on European Affairs, Constitutional Treaty: Presentation, 02.03.2005,

Irish Parliament, Committee on European Affairs, Ratification of the EU Constitutional Treaty: Presentation, 09.02.2005,

Foreign Secretary, Jack Straw, The Patriotic Case for the EU Constitution, written Statement Regarding the EU Bill, 26/01/05.

Secretary of State, Foreign and Commonwealth Office, European Union Bill

European Parliament, Report on the Treaty establishing a Constitution for Europe, A6-0070/2004, 09.12.2004.

F

Spanish Parliament, Authorization to convoke a consultative referendum on the European Constitution, 11.01.2005,

European Parliament, Background Note - New Political Initiatives to be financed by the EU budget, 18.11.2004,

Irish Department of Foreign Affairs, Explanatory Paper on the Constitutional Treaty, October 2004.

House of Commons, Research Paper, The Treaty Establishing a Constitution for Europe: Part II (The Charter of Fundamental Rights), 25.11.2004

House of Commons, Research Paper, The Treaty establishing a Constitution for Europe: Part IV and Protocols, 21.10.2004

House of Commons, Research Paper, The Treaty Establishing a Constitution for Europe: Part III, 08.10.2004

House of Commons, Research Paper, The Treaty Establishing a Constitution for Europe: Part I, 06.09.2004

UK Parliament's note regarding ratification issues and possible routes to UK ratification of the European Constitution, 10.05.2004